

Diari Oficial

del

Consell General

Núm. 11/2015 - 29 pàgines

Sessió ordinària del dia 24 de setembre del 2015

El dia 24 de setembre del 2015, dijous, es reuneix a la Casa de la Vall, (nou hemicle), el M. I. Consell General, en sessió ordinària convocada d'acord amb allò que estableix el Reglament de l'Assemblea i amb l'ordre del dia que figura en el Butlletí del Consell General núm. 34/2015, que és el següent:

1- Informe de la Comissió Permanent sobre els afers tractats fora període de sessions.

2- Examen i votació de la Proposta d'aprovació de la ratificació del Conveni entre el Principat d'Andorra i el Regne d'Espanya per evitar la doble imposició en matèria d'impostos sobre la renda i prevenir l'evasió fiscal.

3- Examen i votació de la presa en consideració de la Proposició de llei qualificada de modificació de la Llei 10/2007, del 17 de maig, qualificada de modificació de la Llei qualificada 11/2003, de modificació de l'article 7 i de supressió dels articles 8 i 9 de la Llei qualificada de transferències als comuns, del 27 de juny.

4- Examen i votació del Projecte de llei de creació del Col·legi Oficial de Podòlegs d'Andorra.

5- Examen i votació de la Proposta d'aprovació de la ratificació de l'Acord entre el Principat d'Andorra i la República de Corea per a l'intercanvi d'informació en matèria fiscal.

Un cop oberta la sessió, sota la presidència dels M. I. Srs. Vicenç Mateu Zamora i Mònica Bonell Tuset, Síndic General i Subsíndica General, respectivament, s'ha procedit a comprovar la presència dels membres, que ha quedat registrada d'acord amb la relació següent:

M. I. Sr. Miquel Aleix Areny
M. I. Sr. Gerard Alís Eroles
M. I. Sr. Josep Anton Bardina Pau
M. I. Sr. Ladislau Baró Solà
M. I. Sra. Mònica Bonell Tuset
M. I. Sra. Sílvia Eloïsa Bonet Perot
M. I. Sr. Joan Carles Camp Areny
M. I. Sr. Carles Enseñat Reig
M. I. Sr. Antoni Fillet Adellach
M. I. Sr. Jordi Gallardo Fernández
M. I. Sra. Sofia Garrallà Tomàs
M. I. Sra. Rosa Gili Casals
M. I. Sr. Carles Jordana Madero
M. I. Sr. Pere López Agràs
M. I. Sr. Josep Majoral Obiols
M. I. Sra. Conxita Marsol Riart
M. I. Sra. Maria Martisella González
M. I. Sra. Meritxell Mateu Pi
M. I. Sr. Vicenç Mateu Zamora
M. I. Sra. Carine Montaner Raynaud
M. I. Sr. Carles Naudi d'Areny-Plandolit Balsells
M. I. Sra. Judith Pallarés Cortés
M. I. Sra. Meritxell Palmitjavila Naudí
M. I. Sr. Josep Pintat Forné
M. I. Sra. Patrícia Riberaygua Marme

S'ha excusat l'absència dels M. I. Srs. Ferran Costa Marimon i Víctor Naudi Zamora.

També hi és present el M. I. Sr. Antoni Martí Petit, Cap de Govern, acompanyat dels M. I. Srs. Gilbert Saboya Sunyé, Ministre d'Afers Exteriors; Jordi Alcobé Font, Ministre d'Administració Pública, Transports i Telecomunicacions; Xavier Espot Zamora, Ministre de Justícia i Interior; Maria Rosa Ferrer Obiols, Ministra de Sanitat, Afers Socials i Ocupació; Francesc Camp Torres, Ministre de Turisme i Comerç; Jordi Torres Falcó, Ministre d'Ordenament Territorial; Sílvia Calvó Armengol, Ministra de Medi Ambient, Agricultura i Sostenibilitat; Èric Jover Comas, Ministre d'Educació i Ensenyament Superior i Olga Gelabert Fàbrega, Ministra de Cultura, Joventut i Esports.

Assisteix també a la sessió el Sr. Josep Hinojosa Besolí, secretari general del Consell General.

(El M. I. Sr. Joan Carles Camp Areny, secretari de la Sindicatura, llegeix l'ordre del dia)

(Són les 9.05h)

El Sr. síndic general:

Bon dia a tothom.

Passem al primer punt de l'ordre del dia:

1- Informe de la Comissió Permanent sobre els afers tractats fora del període de sessions.

Llegeix l'informe de la comissió el Sr. Joan Carles Camp Areny, secretari de torn de la Sindicatura.

Teniu la paraula.

El Sr. Joan Carles Camp:

Gràcies Sr. síndic.

La Comissió Permanent, d'acord amb el que disposa l'article 37.6 del Reglament del Consell General, té l'honor de donar compte al Ple del Consell General dels afers tractats i de les decisions adoptades en el període comprès entre els mesos de juliol i agost del 2015.

La Comissió Permanent s'ha reunit els dies 29 de juny, 7 i 16 de juliol, i 10 de setembre.

Cal posar de manifest que la Comissió Permanent es va reunir prèviament el passat 3 de juny per tal de procedir, segons el que disposa l'article 37.2 del Reglament del Consell General, a la revisió de les possibles incompatibilitats dels consellers generals electes. Una volta analitzada la informació presentada, la Comissió Permanent va constatar que amb la documentació a l'abast no es detectava incompatibilitats.

En el decurs de la primera reunió, celebrada el passat 29 de juny, la Comissió Permanent va examinar i acordar la celebració de sis sessions extraordinàries:

- una primera sessió de la Comissió Legislativa d'Economia a fi de dur a terme la compareixença pública, a demanda de la pròpia comissió, del M. I. Sr. Jordi Alcobé Font, Ministre d'Administració Pública, Transports i Telecomunicacions, per informar dels objectius i les actuacions que s'impulsaran des del seu Ministeri que afecten a la Comissió Legislativa d'Economia, compareixença que es va celebrar el dia 2 de juliol.

- una segona sessió, en aquest cas també, de la Comissió Legislativa d'Economia a fi de dur a terme la compareixença pública, a demanda de la pròpia comissió, del M. I. Sr. Francesc Camp Torres, Ministre de Turisme i Comerç, per informar de l'activitat i les línies d'actuació dels Departaments de Turisme i Comerç, compareixença que es va celebrar el dia 23 de juliol.

- una tercera sessió de la Comissió Legislativa d'Afers Socials per tal de dur a terme la compareixença pública de la M. I. Sra. M. Rosa Ferrer Obiols, Ministra de Salut, Afers Socials i Ocupació, per informar sobre les prioritats del Ministeri en matèria d'afers socials, compareixença que es va celebrar el dia 21 de juliol.

- una quarta sessió de la Comissió Legislativa de Política Exterior a fi de dur a terme la compareixença privada, a demanda de la pròpia comissió, del M. I. Sr. Gilbert Saboya Sunyé, Ministre d'Afers Exteriors, per informar sobre la negociació amb la Unió Europea, compareixença que es va celebrar el dia 21 de juliol.

- i una cinquena sessió de la Comissió Legislativa d'Educació, Recerca, Cultura i Esports per tal de dur a terme la compareixença pública, a iniciativa pròpia, del M. I. Sr. Èric Jover Comas, ministre d'Educació i Ensenyament Superior, per informar sobre les principals actuacions del ministeri durant aquesta legislatura, compareixença que es va celebrar el dia 14 de juliol.

I finalment, vist l'acord de la Junta de Presidents, una sessió extraordinària del Consell General, el dia 16 de juliol, per tal de tractar totes les qüestions fins a la data disponibles.

Per últim, la Comissió Permanent va autoritzar la celebració de diverses sessions extraordinàries, durant el mes de juliol, de la Comissió especial de vigilància i prevenció de risc per a l'estabilitat financera amb els ordres del dia següents:

1. Establiment del reglament intern de funcionament de la comissió.

2. Establiment del calendari de compareixences per al mes de juliol del 2015.

3. Compareixences de diversos organismes relacionats amb el sector financer.

4. Altres qüestions d'interès per la comissió.

En el decurs de la segona reunió, celebrada el passat 7 de juliol, la Comissió Permanent va examinar i acordar la celebració de dues sessions extraordinàries:

- una primera sessió de la Comissió Legislativa de Sanitat i Medi Ambient a fi de dur a terme la compareixença privada, a iniciativa pròpia, de la M. I Sra. Sílvia Calvo Armengol, Ministra de Medi Ambient, Agricultura i Sostenibilitat, per presentar l'avantprojecte de llei que regula l'ens públic Forces Elèctriques d'Andorra (FEDA) i el règim de les activitats dels sectors elèctrics i de la calor, compareixença que es va celebrar el dia 27 de juliol.

- i una segona sessió, en aquest cas, de la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost per a procedir a l'anàlisi de la legislació vigent en matèria del Tribunal de Comptes per tal de definir el perfil professional dels candidats a president i membres del Tribunal de Comptes atenent les funcions i les atribucions que els hi encomana la Llei.

En el decurs de la tercera reunió, celebrada el passat 16 de juliol, la Comissió Permanent va examinar i acordar la celebració d'una sessió extraordinària de la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost a fi de dur a terme la compareixença pública, a iniciativa pròpia, del M. I. Sr. Jordi Cinca Mateos, Ministre de Finances, per presentar les principals línies d'actuació per la present legislatura del Ministeri de Finances, compareixença que es va celebrar el dia 20 de juliol.

En darrer lloc, la Comissió Permanent es va reunir, novament, el dia 10 de setembre, per donar per finalitzats els treballs de la Comissió Permanent i aprovar el present informe.

En aquests termes queda redactat l'informe que la Comissió Permanent eleva al Ple del Consell General.

El Sr. síndic general:

Bé, moltes gràcies.

Passem tot seguit al segon punt de l'ordre del dia:

2- Examen i votació de la Proposta d'aprovació de la ratificació del Conveni entre el Principat d'Andorra i el Regne d'Espanya per evitar la doble imposició en matèria d'impostos sobre la renda i prevenir l'evasió fiscal.

La Proposta de ratificació fou publicada en el Butlletí número 20/2015 del 17 de juny i no s'hi ha formulat cap esmena.

Alguna intervenció per part del Govern....

Sr. ministre d'Exteriors, Sr. Gilbert Saboya, teniu la paraula.

El Sr. Gilbert Saboya:

Gràcies Sr. síndic.

Bé fa uns mesos vaig tenir l'honor de presentar davant del Consell General la ratificació del primer Conveni d'aquesta natura, destinat a l'eliminació de doble imposició, del Conveni amb França.

Deia en aquella ocasió, que ningú se li podia escapar, que era important i normal i bastant natural que el primer conveni havia de ser amb França. I a ningú se li escapa tampoc que molt probablement el segon Conveni que Andorra havia de signar, havia de ser amb Espanya. Per tant, avui em sento igualment honorat de presentar a l'aprovació del Consell General aquest segon conveni, el conveni amb Espanya.

Aquest conveni és de fet, una mostra més de l'excel·lent relació que avui en dia mantenim amb el nostre veí del sud. Una relació amb un excel·lent clima de confiança, de cooperació, de respecte mutu, que hem assolit amb unes relacions bilaterals. De fet, vaig tenir l'ocasió de constatar-ho fa uns dies a Madrid amb la trobada amb el ministre García Margallo.

Aquest clima que s'ha anat construint durant aquests darrers anys, en circumstàncies d'un entorn que no sempre ha sigut fàcil ens ha permès doncs, fer realitat aquell quart considerant que s'introduïa en el tractat d'intercanvi d'informació a demanda entre el Regne d'Espanya i Andorra a finals del 2009, una disposició final, considerant... perdó, que disposava que les parts contractants iniciarien un cop el marc fiscal del Principat d'Andorra estigués plenament complert les negociacions per la signatura d'un conveni per evitar la doble imposició.

Aquest clima que s'ha anat consolidant troba, doncs certament, en aquest conveni una forma d'afirmació inequívoca.

El simbolisme de la seva signatura aquí a Andorra fa uns mesos, el passat mes de gener, per part dels respectius ministres de Finances, el Sr. Montoro i el Sr. Cinca, en ocasió de la primera visita oficial d'un president del Govern espanyol el Sr. Mariano Rajoy, revela sense cap dubte la importància que ambdós països van voler donar a aquest acord això com el memoràndum d'entesa, cooperació i consultes signat

aquell mateix dia pel president espanyol i pel cap de Govern d'Andorra a Ordino.

Aquest conveni, per tant, és un acord important. Diria també que és un acord important i normal, amb paraules que va utilitzar el mateix president del Govern espanyol en la seva intervenció: "*Un acord important i normal considerant els lligams econòmics, socials, polítics, històrics que mantenen els dos països*". Un acord important i normal des de la perspectiva de la dinàmica en la qual s'han emmarcat i que ha guiat les actuacions i les relacions dels dos governs durant aquests anys, un esforç de caràcter reformista, marcadament reformista per modernitzar les economies respectives. I finalment un acord important i normal recordant i valorant la reforma del sistema fiscal andorrà a fi d'homologar-lo a nivell internacional recolzant així el procés d'obertura de l'economia andorrana i la seva diversificació.

La conclusió de convenis amb altres estats de naturalesa de l'eliminació de la doble imposició s'ha de considerar un element clau de l'estratègia de posar a Andorra en situació de competir. Consolidar un marc de seguretat jurídica per a la inversió estrangera a Andorra així com per les inversions andorranes cap a l'exterior.

Aquests convenis permeten, entre altres coses, a les empreses andorranes prestar serveis a l'estranger sense ser sotmesos a la retenció origen sobre la facturació.

El conveni que presentem avui per aprovació en aquesta Cambra es basa en el model del conveni fiscal, que és l'OCDE, distribuint les competències fiscals entre els països de residència i el país d'origen de les rendes i establint que el país de residència elimini la doble imposició, si escau.

El conveni es distribueix al llarg de capítols que cobreixen el camp d'aplicació, les definicions, imposició de la renda, els mètodes per eliminar la doble imposició, les disposicions especials i finals i s'acompanya d'un protocol que completa certs articles del conveni.

En conclusió, i per no allargar-me tècnicament, els avantatges del conveni serien els següents, els principals: es conclou un conveni amb el Regne d'Espanya, un dels països més influents en l'àmbit europeu però també un país amb una influència especial en tota la comunitat internacional des de l'espai iberoamericà i que, per tant, constitueix al nostre parer un pas de referència pel futur; a la vegada s'homologa un marc fiscal competitiu basat en l'entorn del tipus impositiu del 10%; a la vegada es fixen també retencions a l'origen competitives sobre dividendes, interessos i cànons, i es preveu l'acceptació d'un marc per a l'intercanvi

d'informació que està alineat amb l'evolució de les normes internacionals en aquesta matèria.

No voldria acabar la meua intervenció, Sr. síndic, senyores i senyors sense agrair de forma especial els esforços que ha esmerçat el govern espanyol per complir amb el seu compromís, que va adquirir el mateix dia de la visita del seu president aquí a Andorra, de completar el procés de ratificació d'aquest text dins de la seva legislatura en curs. Uns esforços i una voluntat política afirmada que han combinat recentment amb la ratificació per part del parlament i el senat espanyols i que vaig tenir l'ocasió d'agrair personalment al ministre García Margallo dilluns passat.

Espero, doncs, que avui puguem sumar la voluntat política d'una majoria ampla aquí al Consell General a fi de permetre l'entrada en vigor propera del Conveni per l'eliminació de la doble imposició entre el Regne d'Espanya i el Principat d'Andorra. Segon conveni, doncs, amb la certesa que sobre la base d'aquesta relació de confiança mútua que hem sabut bastir amb els nostres veïns, serem capaços de construir una xarxa més extensa que ens permeti eixamplar l'àmbit i els horitzons de creixement de la nostra economia. I dic des de la certesa perquè un tercer acord amb Luxemburg, membre fundador de la Unió Europea, seguirà el camí de la seva ratificació cap el Consell en les properes setmanes. Dic també des de la certesa perquè recentment la signatura del conveni amb Emirats Àrabs Units venia a inaugurar un camí cap a jurisdiccions situades més enllà de les fronteres de la Unió. I dic també des de la certesa perquè altres converses i treballs preparatoris que han tingut ocasió de compartir en algunes reunions que hem tingut en comú, que estan en curs i ens han d'obrir noves oportunitats ben aviat.

Arrel de dues de les darreres visites oficials que he tingut l'honor de tenir, tant a Malta com a Estònia, ens han expressat la seva predisposició per iniciar negociacions; aquest és sense mena de dubte el camí a seguir, un camí marcat des de la confiança que genera sense cap dubte el fet de tenir signats i ratificats sengles convenis per a l'eliminació de la doble imposició amb França i amb Espanya.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

És el moment de la intervenció dels grups parlamentaris.

Pel Grup Parlamentari Mixt, Sra. Sílvia Bonet, teniu la paraula.

La Sra. Sílvia Eloïsa Bonet:

Gràcies Sr. síndic.

El conveni que es sotmet avui a ratificació del Consell General, establert entre el Principat d'Andorra i el Regne d'Espanya per evitar la doble imposició en matèria d'impostos sobre la renda i prevenir l'evasió fiscal, consolida de forma decidida una política d'Estat. Una política que s'inicia en la primavera del 2009 amb la declaració de París del govern del Sr. Albert Pintat, continuant amb un seguit d'acords d'intercanvi d'informació fiscal a la demanda signats durant el Govern del Sr. Jaume Bartumeu, els dos primers amb França i Espanya, i continua amb la signatura per part del Govern del Sr. Antoni Martí i la subsegüent ratificació per aquesta Cambra, ara farà un any, del primer CDI amb la República francesa.

El conveni que avui es proposa ratificar és d'una importància cabdal per a l'economia del nostre país, i més si tenim en compte que, una vegada signat el conveni amb França, no podem allargar gaire més la signatura del conveni amb el nostre veí del sud, amb qui mantenim lligams històrics especials, però també es tracta del país que més pesa en la nostra economia de forma directa. Sense perdre de vista el reforçament de l'equilibri polític en les relacions entre Andorra i aquests dos estats veïns.

Avui més que mai ens cal refermar la transparència per enfortir la imatge internacional d'Andorra. Es podria dir que no ens queda un altre camí. Però nosaltres preferim dir que ho fem convençuts, per pròpia voluntat, amb consens d'Estat, avançant pel camí de la franca i sincera col·laboració amb la comunitat internacional.

Ens convé continuar la tasca iniciada l'any 2009 de col·laboració amb l'OCDE vers la transparència financera. La comunitat internacional i Europa van per aquest camí.

Transparència financera i cooperació fiscal aquests són els nous reptes de futur, per això hem de ser conscients que malgrat la signatura d'aquest CDI, la tasca no s'atura aquí -i ens ho acaba d'explicar el Sr. ministre. Cal ser conscients que tenim deures pendants, tenim una fiscalitat baixa que cal preservar. Una fiscalitat, però, amb massa excepcions volgudes pel govern actual i que darrerament ens han portat a aparèixer a la llista de països no cooperants establerta el passat mes de juny per la Comissió Europea. Un fet que probablement ens portarà més d'un mal de cap.

Aquest conveni ha de facilitar, i donar seguretat jurídica als empresaris espanyols per a invertir a casa nostra, però també que els nostres empresaris no

surtin perjudicats a l'hora de realitzar qualsevol activitat econòmica en territori espanyol.

Per tot l'exposat els consellers de Socialdemocràcia i Progrés donarem suport a la ratificació d'aquest conveni.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

També pel Grup Mixt, Sr. Pere López.

El Sr. Pere López:

Gràcies Sr. síndic.

Es sotmet a consideració de la Cambra la Proposta d'aprovació de la ratificació del Conveni entre el Principat d'Andorra i el Regne d'Espanya per evitar la doble imposició en matèria d'impostos sobre la renda i prevenir l'evasió fiscal.

Per a què tothom ens entengui bé, és allò que durant anys i anys hem parlat com els CDI's. I dic bé durant anys i anys perquè segurament aquesta és una qüestió que hem resolt massa tard, i ara m'explicaré.

Prenem com a referència qualsevol de les dates importants del nostre país. Podem prendre com a referència l'any 93, l'any en què ens vam dotar d'una Constitució per establir un marc fiscal equitatiu. Podem prendre com a referència els anys de bonat econòmica, finals dels 90 principis dels anys 2000 un moment idoni per a la implantació d'aquest marc fiscal i per la signatura d'aquests convenis per evitar la doble imposició amb unes condicions molt millors de les que ha estat possible assolir-ho. En tot cas el cap de Govern, president del Grup Parlamentari Liberal durant aquests anys ens podrà donar també bones raons del perquè no es va fer en aquesta època.

Es referia el ministre Saboya també a la declaració d'intencions, a l'addenda annexada a l'Acord d'intercanvi d'informació amb Espanya de l'any 2009. També ha passat molt temps des d'aquell moment, també han passat sis anys.

En tot cas, evidentment com no pot ser d'una altra manera, els consellers del Partit Socialdemòcrata integrats dins del Grup Mixt votarem favorablement aquest conveni. Dic que no pot ser d'una altra manera perquè aquesta no és una altra cosa que la culminació de la feina que vam fer des del govern perquè cal dir que hi ha un conveni per evitar la doble imposició perquè hi ha imposició. I aquesta imposició va ser realitzada durant els dos anys de govern socialdemòcrata. No sempre no necessàriament en col·laboració per part de

l'oposició. Vull recordar no la llarga, la llarguíssima tramitació dels projectes de fiscalitat directa, de l'impost de societats, de l'impost d'activitats econòmiques i de l'impost de la renda sobre els no residents. El Sr. Ladislau Baró, president suplent en aquell moment del grup de Coalició Reformista en pot donar també bones explicacions al voltant. En aquell moment semblava que el sentit d'estat, les qüestions de país que tant s'aprèn en aquests moments, no eren tan rellevants i prioritzava desgastar el govern que estava tirant endavant la modernització del nostre marc fiscal.

Efectivament aquí va ser una tramitació parlamentària llarga, de quinze mesos. Els projectes de llei van entrar a tràmit parlamentari el setembre de l'any 2009, i no es van debatre ni aprovar al Consell General fins el desembre del 2010. Només va comptar amb els vots favorables dels consellers del Partit Socialdemòcrata, només els catorze consellers del Partit Socialdemòcrata, del grup parlamentari d'aquell moment hi van donar suport.

He fet una mica d'història perquè em sembla que pertocava i ara donaré les raons d'aquesta introducció històrica. També sorprèn i he de dir que decep d'alguna manera que un govern tant abocat a la història com el govern que tenim, que tant li agrada tirar endarrere, a vegades per justificar-se de les seves decisions o d'alguna estirada d'orelles internacional, no hagi tingut ni en la tramitació d'aquest projecte de llei ni en la intervenció d'avui del Sr. Saboya cap reconeixement cap a aquest moment històric de la feina que es va fer en aquell moment.

És difícil dir que aquest conveni es signa en el millor moment històric. Estaria bé que el Govern ho defengués. Estem al capdavall d'una crisi financera important. A nivell internacional estem al final d'una crisi dels comptes públics dels estats importants i aquesta qüestió evidentment, com no podia ser d'una altra manera, ens ha penalitzat en la formalització d'aquest conveni per evitar la doble imposició.

Tot allò que he explicat de la història, tot allò que he explicat del moment històric entenem que les persones que ara ens estiguin escoltant, ciutadans, empresaris, estudiants, no els ha de ser rellevant. Andorra ha perdut moltes oportunitats, Andorra ha perdut molts trens d'inversió estrangera, els nostres empresaris han perdut moltes possibilitats d'expansió internacional i aquest camí difícilment es farà ara endarrere. Aquelles empreses que han decidit deslocalitzar-se però que s'han instal·lat en un altre país, difícilment mouran fitxa en un moment tan complex com l'actual, i aquells empresaris andorrans que per internacionalitzar-se han hagut de buscar

altres dies, altres jurisdiccions a través de les quals canalitzar la seva inversió estrangera doncs ara també difícilment mouran allò que han estat muntant en els darrers anys.

El ministre Saboya parlava que el Conveni és un reflex de la confiança amb l'Estat espanyol. Al nostre entendre el Conveni mostra alguns dels recels històrics fins i tot malauradament diria comprensibles, per part del govern espanyol. Fins i tot tota la tramitació podríem estar parlant realment de dues negociacions. Vostè també hi ha passat de puntetes. Vostè ha parlat d'un conveni per evitar la doble imposició, però en la realitat tenim un conveni per evitar la doble imposició i una modificació de la llei d'intercanvi d'informació. Aquest és un dels peatges que aquesta tramitació tardana d'aquest conveni ens ha comportat.

És realment significatiu comprovar les informacions aparegudes en premsa o els mateixos que o bé del Govern d'Andorra o des de la Moncloa s'emetien en el moment de les reunions de treball i de les visites que el ministre Cinca feia amb el ministre Montoro. Mentre Andorra parlàvem d'un conveni per evitar la doble imposició, Espanya sempre ha estat d'acord per reforçar l'intercanvi d'informació. Mentre el nostre govern emetia comunicats dels avenços d'aquesta negociació, el ministre Montoro en el si de la Comissió de Finances i el president Rajoy es felicitaven per haver reforçat els mecanismes d'intercanvi d'informació fiscal amb Andorra.

És evident que estem al capdavall de dues negociacions i no d'una, i estaria bé que el Govern també ens expliqués les factures del peatge que ens ha comportat arribar a aquesta negociació a l'any 2015.

També ha passat de puntetes el ministre al parlar d'un protocol, que diu que completa la interpretació del conveni. El protocol estableix diverses condicions que al nostre entendre dificulten l'aplicació del conveni i que en tot cas el Govern hauria de reconèixer que no formen part d'altres convenis per evitar la doble imposició. I en aquest sentit estem parlant d'alguns certificats que es demanen a empresaris, que no es demanen a altres jurisdiccions per realitzar determinades activitats i que no cal entendre res més com un recel per part d'Espanya d'una banda i que suposarà una aplicació pels empresaris en la seva aplicació pràctica del conveni.

També és hora que se'ns expliquin les modificacions en relació a la Llei d'intercanvi d'informació, la suavització molt important de les demandes que es contemplaven en el projecte de llei inicial i el fet que nosaltres hem accedit amb unes condicions

particulars diferents, i en cap cas millors que les que tenen altres països que tenen signats convenis per evitar la doble imposició amb Espanya.

Per tot plegat, avui per fi i com deia abans, tard i no tot el bé que hauria estat possible, Andorra tindrà un conveni per evitar la doble imposició amb Espanya. S'han perdut pel camí moltes oportunitats, s'han hagut de pagar peatges i factures per aquesta tramitació tardana i retardada d'aquest conveni per no haver implantat la fiscalitat en el moment en què convenia i per arribar a una negociació en la que Espanya ens ha imposat unes condicions pitjors a les que tenen altres països i que des de la seva perspectiva l'únic que han fet és reforçar els mecanismes d'intercanvi d'informació fiscal.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

És ara el torn del Grup Parlamentari Liberal.

Té la paraula el conseller, Sr. Carles Naudi.

Teniu la paraula.

El Sr. Carles Naudi:

Moltes gràcies Sr. síndic.

Molt Il·lustres Senyores i Senyors,

Avui sotmetem a aprovació i per tant, a ratificació el Conveni entre el Principat d'Andorra i el Regne d'Espanya per evitar la doble imposició en matèria d'impostos sobre la renda i prevenir l'evasió fiscal conegut per tots com el CDI.

El segon CDI com ara comentava el ministre Saboya, i evidentment no podem més que per començar, alegrar-nos que els empresaris d'Andorra puguin començar a treballar amb els seus clients, en aquest cas d'Espanya sense estar sotmesos a retencions a origen, cosa que els ajudarà com a mínim a ser una mica més competitius i probablement a tenir més clients del nostre esta veí.

Com deia, qualsevol aportació que ajudi al desenvolupament de la nostra economia i evidentment, i de passada com no pot ser d'una altra forma, que millori la nostra cooperació fiscal i millori la posició d'Andorra en termes de transparència i de confiança, no podem altrament que alegrar-nos.

És evident que en aquest punt el CDI serà positiu per les empreses d'Andorra.

Però a partir d'aquí i el M. I. Ministre d'Afers Exteriors, Gilbert Saboya, en parlava recentment fa uns moments en aquesta estrada, la inversió estrangera.

Miri'n, aquí és on ens trobem en la primera contradicció respecte aquest conveni. Evidentment que estem d'acord que Andorra necessitava un conveni de doble imposició, però quan estem sentint des de fa molts anys, l'obertura econòmica, la inversió estrangera constantment com el gran pal de paller de la salvació econòmica del nostre país, trobem certes contradiccions que es contempen en aquest conveni.

Per començar els articles 10, 11 i 12, els gravàmens entre el 5 i el 15% que també es coneixen com a retencions, trobem que per un país com Andorra que ens volem posicionar com a plataforma d'inversions que podem i volem captar inversors, i no parlem de grans inversors de grans multinacionals, poden ser petites empreses que facin petites facturacions... aquí trobem la primera trava. Altres països que han signat amb Espanya, no contempen aquest tipus de gravàmens, contempen directament l'exempció o directament el 0%, parlo de països com Xipre, com Kuwait, com Barbados... com els Emirats Àrabs, per tant, sembla ser que si Espanya no va estar demanant a altres països amb els que signa aquests convenis, potser resulta que és voluntat del nostre govern demanar aquest tipus d'imposició, retenció en origen, i que al nostre parer no afavoreix que vingui la inversió estrangera perquè per començar ja li posem una petita trava, gravamen o impost, diguem-li com vulguem, però que li resta atractiu al nostre país com a destí d'aquestes inversions.

Pot ser que fruit que deixarem de cobrar l'impost de la renda dels no residents, el Govern hagi pensat que vol recaptar alguna cosa perquè deixarem de percebre 14 milions d'euros, potser és així.

Però el que està clar és que no és una aposta decidida per posicionar Andorra com una plataforma d'inversions, i per aquest gran pal de paller estratègic amb el que tots hi estem d'acord, que és la inversió estrangera.

Però si fos així, no deixa de ser sorprenent com el protocol..., inclou coses com el fet que va lligat amb la política BEPS de l'OCDE, que qualsevol erosió de la base imposable de la nostra imposició, i parlo en aquest cas dels règims especials, pot ser directament imposada, per tant, en aquest cas a Espanya, és a dir empreses que s'acullen al règim especial, que tenen una deducció en base del 80%, aquesta deducció del 80%, podrà ser d'acord com recull el protocol del Conveni, i d'acord com marca l'OCDE amb el protocol, amb el programa BEPS, poden ser imposables directament, en aquest cas en l'estat espanyol. Cosa que sorprèn, potser el que hauríem de fer és re formular els articles, per exemple 23 i 24 de l'impost de societats, on es contempla aquesta deducció del 80% de la base imposable i per tant,

donat que aquesta inversió que pogués venir a Andorra, que s'acollís al règim especial per tant, acollir-se a una deducció del 80% en base imposable donat que Espanya d'acord amb el protocol li demanarà de pagar la renda sobre aquest 80% que Andorra no ha tributat, creiem que seria molt més intel·ligent retirar aquesta bonificació en base imposable, evitar l'erosió fiscal en aquesta base imposable i cobrar-los aquí, ja pel que sembla estem intentant recaptar alguns euros ficant traves a la inversió estrangera com explicàvem en els articles 10, 11 i 12.

No deixa de ser també una trava a la inversió estrangera com ara comentava el M. I. Sr. López, els certificats, els certificats no deixen de ser també un tràmit burocràtic, pesat, que si no fiquéssim aquesta imposició o gravamen del 5% o del 15% segons els casos, no seria necessari demanar, i per tant, facilitaríem a l'inversor que vingués a Andorra o facilitaríem a les empreses andorranes que anessin a Espanya.

Amb tot això, volem afegir el tema d'arbitratge, en resulta un tant... si més no curiós, que no es prevegi més enllà que un sistema amistós, un procediment amistós, per resoldre conflictes. Això, una vegada més, i el Sr. Saboya, el Molt Il·lustre Sr. Saboya ha comentat la seguretat jurídica, juntament amb l'avenç mencionat, creiem que és una trava més als inversors estrangers que vulguin venir a Andorra donat que en cas de conflictes, no està determinat un arbitratge, i es podrien arribar a quedar els casos parats durant molts i molts dies, i recordem que l'arbitratge està proposat i recomanat per l'OCDE i en aquest cas, el nostre conveni no ho preveu.

Sí que també els voldria dir, que no deixa de ser també curiós, en l'article 18 quan parla de les remuneracions de la funció pública, tant en els apartats 1 i en l'apartat 2 en els seu paràgraf "b", acaba dient, i cito textualment: "I la persona física és un resident d'aquest estat i posseeix la nacionalitat d'aquest Estat sense posseir al mateix temps la nacionalitat del primer estat".

Disculpi'n, creiem que l'última línia sobra, i sinó interpretin el mateix article 18.1 paràgraf "b"; 18.2 paràgraf "b", sense contenir, sense posseir al mateix temps la nacionalitat del primer Estat, aquí estem parlant de persones que puguin tenir dues nacionalitats i creiem que aquí a Andorra això d'acord amb l'article 7 de la Constitució, no pertocaria.

Vostè, Sr. Saboya, m'està fent que no amb el cap... Potser em dirà que això no ho interpretem bé, ho hem interpretat de moltes maneres, la realitat és que si no continguéssim la segona part on s'esmenta la

nacionalitat, creiem que tindria el mateix sentit. Potser em dirà que és un model de l'OCDE, potser sí, però en el cas de Kuwait, per posar-li un cas no massa.. perdó, bastant recent, en el mateix article i punt, acaba dient, i ho cito del Boletín Oficial del Estado, del nostre estat veí, el Regne d'Espanya, a diferència de nosaltres diu : "Es nacional de ese estado y no ha adquirido la condición de residente solamente para prestar Servicios". És a dir, en aquest cas Kuwait no ha deixat fer esmena a dues nacionalitats, cosa que les persones que som d'aquest país no podem tenir, i en canvi el nostre conveni sí que ho comenta.

Suposo que com que va fent que no amb el cap, ara em corregirà i li costarà molt de convèncer-me en aquest sentit.

Amb tot això, ja per acabar ho ha mencionat, creiem que el conveni amb Luxemburg contempla millors disposicions, però també ens preocupa el conveni que ens voldrà presentar en breu amb Portugal, desconeixem tipus de gravàmens i altres tipus d'articulats que s'hi puguin contenir... Esperem no trobar-nos amb la sorpresa de tenir un altre conveni que no inviti els portuguesos a venir a Andorra, i que no inviti els andorrans a anar a Portugal i que no faci, per tant, una millora en la relació amb aquests dos països i un millor desenvolupament de les nostres relacions comercials malgrat sí que farà evidentment una millora en la cooperació en matèria fiscal, però al nostre entendre, no és la que hauríem de tenir.

Per tant, per tot l'exposat, com li deia ens alegrem que les empreses andorranes puguin començar a treballar amb Espanya sense estar sotmeses a retencions a origen, però sobretot per la contradicció amb la política de la inversió estrangera amb termes de la imposició o retenció que serà sotmesa als cànons, als dividendes, als interessos, als guanys de capital, la dificultat que representa l'insòlit, -com deia el Sr. López-, certificat de residència, o certificat d'origen que no està contemplat en pràcticament cap jurisdicció, la contradicció amb el pla BEPS i el parany que ens suposa a nivell fiscal el protocol contingut en el nostre CDI, que per tant, com li deia, va en contra dels articles 23 i 24 del nostre impost de societats, creiem que malgrat Andorra necessita un CDI, aquest no és el CDI que volem i necessitem.

És per això, senyors, que el nostre vot serà d'abstenció, no volem que el CDI no prosperi, però no podem estar-hi d'acord.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Seria el torn ara del Grup Parlamentari Demòcrata; té la paraula el conseller Sr. Miquel Aleix.

El Sr. Miquel Aleix:

Gràcies Sr. síndic.

En primer lloc, voldria fer dues reflexions: la primera reflexió, en referència al comentari que ha fet el Sr. López sobre que anem tard. És evident, Sr. López, que a tots moltes vegades ens agradaria i desitjaríem que les coses avancessin molt més de pressa, i és evident que hi ha hagut esforços de varis governs en treballar en aquesta matèria, però jo li vull recordar de què fins i tant no hem tingut un marc impositiu tancat i definitiu, i que jo crec que és molt competitiu, i que alguns de nosaltres, en aquesta Cambra en el que fa referència a l'IRPF, i parlo precisament pel seu propi grup, no crec que vostès l'aproveïn. Tampoc agilitzava això a què si no ho teníem tancat definitivament permetés avançar en aquest tema de convenis de no doble imposició.

I el que és evident és que és una miqueta com la fruita de l'arbre. Que no la pots plegar quan està verda, l'has de plegar quan està madura. I jo crec que és el moment, ara, que calia plegar-la i jo em felicito que el Govern en poc temps hagi pogut aprovar dos CDI's amb els dos principals actors que són els dos principals actors econòmics que són els nostres veïns.

I per a mi és importantíssim malgrat el que feia referència el Sr. Carles Naudi que a tots ens agradaria moltes vegades quan negociem un conveni que fos millor per als nostres propis interessos. Però hem de remarcar que quan negociem, les dues parts s'han de sentir satisfetes a dintre del propi conveni. Jo crec que aquest és un conveni que s'ha negociat en base al model OCDE, que és favorable per Andorra, i que permet amb una tributació baixa que les nostres empreses siguin competitives i puguin treballar a l'exterior sense tenir retenció fiscal, i les pròpies empreses estrangeres puguin venir a Andorra a treballar amb un diferencial fiscal que els permetrà a la nostra economia créixer.

Fetes aquestes dues reflexions passaria a fer la meua intervenció que seria:

Fa 10 anys, el novembre del 2004, es mencionava per primer cop en un tractat internacional, la declaració comuna d'intencions entre Andorra i la Unió Europea, la possibilitat d'establir convenis de no doble imposició amb els estats membres de la UE.

Aleshores estàvem encara lluny del nostre disseny fiscal actual, pel que dita possibilitat s'apuntava per a un futur més o menys llunyà.

El març del 2009 es va tornar a subscriure la premissa d'assolir un conveni de no doble imposició quan es va fer la Declaració de París, enmig de la tempesta de l'OCDE a favor de l'intercanvi d'informació fiscal entre tot tipus de jurisdiccions.

I, ara que ja tenim el mapa fiscal estructurat, que ja tenim un CDI en vigor, el que vam signar i ratificar amb França, debatem en aquesta Cambra la ratificació del CDI amb Espanya, signat a Andorra tot just fa 9 mesos pel Sr. Cinca i el Sr. Montoro.

Aquesta fita ha estat possible mercès als esforços, -com he dit anteriorment, també-, d'un conjunt continuat de diferents governs per dirigir les polítiques econòmiques internacionals, amb l'objectiu d'homologar el nostre país amb l'entorn i oferir-li noves oportunitats de creixement econòmic i social.

Aquest CDI significa que les prestacions de servei fetes des d'Andorra a Espanya que avui en dia estan gravades amb un 24%, ho estaran amb un 10%, -tenint en compte que l'empresa d'origen de la prestació és a Andorra, i el nostre IRPF, IS o IRN tenen un tipus del 10%. De ben segur que dit acord ens esperonarà per ser més competitiu i ampliar el nostre mercat sense traves fiscals.

Ens podem felicitar, ja malgrat que tots van dir fa poc més d'un any i mig quan vam aprovar l'IRPF amb un tipus del 10%, aquest tipus és acceptat i homologat amb els demés països per signar els convenis per evitar la doble imposició. El fet que avui ratifiquem el segon ho demostra sense matisos.

Aprofito per saludar el fet que les dues cambres espanyoles ja hagin aprovat la ratificació del CDI, pel que fa l'entrada en vigor serà en breu. En tot cas, en un màxim de tres mesos, tal com ho estipula el mateix Conveni.

Hem de seguir sent optimistes i, malgrat el context econòmic i social difícil que ens envolta, creure que les reformes aprofundides que el país està vivint van portant poc a poc els seus fruits. Celebrem doncs que el CDI que avui ratifiquem doni l'impuls necessari perquè els nostres ciutadans i ciutadanes i operadors econòmics puguin obrir mercats, essent competitiu mercès a la internacionalització.

Així, en el CDI s'estableix el concepte de resident fiscal d'acord amb el model de l'OCDE, llevat d'aquells que s'acullen a la disposició transitòria tercera del nostre IRPF; s'estipula a quins impostos s'aplica el CDI i quines són les rendes imposables,

quin tipus i qui té la potestat per imposar, si Andorra o Espanya.

És cert que es fa menció de l'intercanvi d'informació automàtic, però val a dir que Espanya ha acceptat dins de l'articulat d'aquest Conveni que no es fes dit intercanvi automàtic fins que Andorra estigui preparada per aplicar-ho. Ho entenem doncs com una mostra de confiança mútua per lluitar conjuntament contra l'evasió fiscal.

Estem fermament convençuts que la sostenibilitat de l'Estat, el seu creixement a nivell econòmic i social, passen també per aquí.

Així, i com no pot ser d'una altra manera, el Grup Parlamentari Demòcrata donarà suport a la ratificació del Conveni entre el Principat d'Andorra i el Regne d'Espanya, per evitar la doble imposició en matèria d'impostos sobre la renda i prevenir l'evasió fiscal.

Moltes gràcies, Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Passem ara a un segon torn d'intervencions.

Per part del Govern, Sr. Gilbert Saboya, teniu la paraula.

El Sr. Gilbert Saboya:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé, primer de tot agrair a tots els consellers i conselleres que han expressat el seu vot favorable a l'aprovació avui del conveni. Jo crec que el primer que un ha de fer és agrair a totes aquelles conselleres i consellers, i a totes aquelles forces polítiques que avui donen suport a aquest text.

Entrant en alguns aspectes molt concrets i sense voler entrar amb molta discussió de temes tècnics, sí que m'agradaria comentar un parell d'aspectes que crec que són importants.

El primer, referent una mica a la intervenció del Sr. Pere López i referent, doncs, una mica a la seva... com estranyat, doncs, el fet que no fes una menció explícita en els treballs dels govern anteriors. Probablement si vostè fa una recopilació de totes les intervencions que jo o que qualsevol membre del nostre Govern, aquest i l'anterior, ha fet amb totes les temàtiques que han tingut a veure amb això, probablement excusarà que en aquesta ocasió no l'hagi mencionat de forma explícita. Però no podrà dir que no hem sigut sempre curosos i reconeixadors de les tasques de tots els governs anteriors.

I per tant, des d'aquest punt de vista, quan he fet referència en el quart, considerant, del tractat, mencionant la data del 2009, doncs, feia referència, evidentment, a una negociació que el seu Govern va portar a terme. Per tant, des d'aquest punt de vista no crec que hi pugui haver, diguéssim, cap dubte per part de ningú d'aquesta Cambra sobre el fet que hem sigut sempre extremadament curosos i reconeixadors de les feines, perquè sabem perfectament que aquests avenços no haguessin sigut possibles sense molts dels passos que s'han fet abans.

I des d'aquest punt de vista, doncs, no em dol en absolut reconèixer les tasques d'aquells que van iniciar els processos de reforma en els anys 90, d'aquells governs de color liberal que van iniciar els processos de reforma també en l'àmbit fiscal, amb la Declaració de París, que molt bé mencionava la Sra. Sílvia Bonet, i també les tasques que es van realitzar en el Govern del qual vostè era ministre de Finances, com també hem donat continuïtat nosaltres.

Per tant, des d'aquest punt de vista no em dol en absolut això, i crec que ho he fet en el passat de forma clara, per tant, un petit matís en això.

Una mica sense respondre a crítiques concretes, és veritat que a tota ens agradaria a vegades poder estalviar alguna sèrie de traves que es puguin derivar de l'aplicació dels dos convenis. En concret tot el que fa referència als temes dels certificats. Bé, ha dit el Sr. Miquel Aleix que això són processos de negociació que evidentment tothom ha de trobar al seu punt. Vostès segurament convindran amb mi que entre no tenir CDI i haver de fer certificats, doncs, probablement optarem per tenir els certificats i el seu sentit del vot. Sr. Pere López, en aquest sentit no deixa cap mena de dubte. Som conscients que a vegades que els textos no són els que un espera, perquè no es un text que faig sol, però que és veritat que quan es fan els equilibris entre els pros i els contra, com molt bé ha demostrat vostè també amb l'expressió del seu vot, doncs, l'important és que tinguem el conveni i que aquest faciliti i millori la situació de competitivitat de l'economia andorrana que d'això és del que es tracta.

Vostè ha fet una referència al tema de l'intercanvi d'informació, ho ha presentat amb els temes de factures i de peatges, permetim que jo ho presenti com ho he fet en la meua intervenció com una adequació a l'evolució d'aquests estàndards en matèria d'intercanvi d'informació tant automàtica com a demanda. Durant tot el debat que hi va haver al voltant d'aquestes qüestions ja ho havíem expressat sempre. El text el que preveu és el manteniment del tractat en vigor fins l'1 de gener del 2016. Vostès saben perfectament que a partir de la Cimera de Berlín del Global Tax Fòrum de l'any

passat a partir de l'1 de gener del 2016, el que es requereix com a requisits bàsics per poder anar superant les pròximes avaluacions que hi hagin en aquest àmbit, passa a ser el nou temps *and referent* que seria d'aplicació o que seria vigent en cada moment. I per tant, des d'aquest punt de vista, nosaltres com qualsevol altre país quan haurà de passar la seva avaluació en concepte d'intercanvi o demanda haurà de complir amb el temps del *referent* que estan vigents, independentment dels TIA's que s'haguessin signat. Aquesta és una previsió que el que pretén és garantir un *level playing field* continuat en el temps, i per tant des d'aquest punt de vista no ens obliga a res que no tinguéssim ja assumit des del punt de vista de l'evolució i de la participació nostra en l'evolució d'aquest estàndard i com vostè sap perfectament des del punt de vista d'intercanvi automàtic el text no preveu cap previsió que no sigui el compromís que ja ha assumit Govern també tant a nivell de l'OCDE per ser part de l'intercanvi automàtic a partir del setembre 2018 com probablement també es veurà el text que s'està negociant amb la Unió Europea i com sap vostè perquè ja s'ha fet públic inclús a la pròpia Unió Europea serà en termes similars al que ha acabat signant Suïssa també fa poc. Per tant, des d'aquest punt de vista no em sembla que factures o peatges siguin realment termes que siguin suficientment descriptius de la situació real. Però independentment d'aquests dos aspectes que vostè ha mencionat i que entenc que sempre es poden trobar aspectes més crítics en un text que és objecte de negociació. Repeteixo tant el grup de SDP com el grup del PS us vull agrair el vot favorable perquè evidentment més enllà d'aquestes discrepàncies tècniques, algunes de les quals inclús les podria compartir, hi ha hagut un sentit d'estat evident i un sentit d'estat que només s'explica per aquesta continuïtat en l'esforç que hi ha hagut en aquesta temàtica. I per tant, des d'aquest punt de vista permeti'm agrair-los-hi el vot a favor.

No estranyarà ningú que després d'aquest agraïment doncs també expressi, el que em sap expressament greu que no puguem comptar avui amb una majoria més ampla quan recentment el Conveni va passar pel Senat espanyol, va rebre si no m'equivoco 239 vots a favor i només 9 vots entre abstencions i vots en contra. Per tant, m'hagués agradat que la proporció aquí a Andorra hagués estat aquesta i tenint en compte les posicions de grups com Podemos, que és un dels quals que no el van votar, i les posicions del Grup Liberal avui, doncs m'imagino que hi hauria d'haver un cert equilibri que hagués pogut permetre que un anhel que segurament era compartit per molts dels vostres correligionaris en el passat, doncs avui hagués pogut comptar amb els vostres vots.

Però bé, un tenia l'esperança que la votació que vam viure aquí sobre les lleis que ens han permès passar l'examen del MONEYVAL amb més garanties encara, hagués sigut un aspecte puntual, veig que no, que s'inscriu probablement en una dinàmica que persegueix moltes altres coses que no ajuda que avui Andorra es doti d'un instrument que li fa falta.

Des del punt de vista tècnic, més enllà que l'article 18 el que ha de fer resoldre les previsions pels dos estats i per tant, Andorra té una previsió de nacionalitat, però Espanya en té una altra, com a més avui es veu clarament, i per tant, l'article ha de resoldre les dos. Des d'aquest punt de vista no crec que presenti cap incoherència i que en tot cas no ens presenta cap mena de dificultat d'aplicació a nosaltres.

I per la part diguéssim dels percentatges, dels dividendes, de les retencions sobre dividendes, cànons, etc. Miri és veritat, vostè ha citat països que tenen el 0%. De fet li'n podria citar algun més: França, Bèlgica, Malta. Si vol jo també li faig la llista dels que tenen retencions similars a les nostres i que per tant, la seva capacitat de negociació deu ser com a mínim equivalent a la que hem tingut nosaltres: República Txeca, Eslovàquia, Estònia, Lituània, Letònia, Alemanya, Holanda, tots països també de la Unió Europea, i Emirats Àrabs Units, permeti'm que el corregeixi, però els Emirats Àrabs Units amb les retencions, solem dir dividendes, està entre el 5 i el 10% inclús depenent del percentatge que tingui de participació.

I si vol també li faig la llista de països que tenen el 10% de retenció amb dividendes que per tant, devien tenir un pitjor dia que l'equip que va negociar aquest acord per Andorra, i com Àustria, Finlàndia, Itàlia, Suècia, en fi, no em sembla el bon paràmetre per valorar aquest acord, sigui aquesta dimensió concreta.

En tot cas, per acabar, agrair una vegada més a tots els grups que ens han donat suport en aquesta votació. Crec que és un instrument importantíssim per la competitivitat de l'economia andorrana.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Grup Mixt, Sr. Sílvia Bonet, vol intervenir....

Sr. Pere López teniu la paraula.

El Sr. Pere López:

Sí gràcies Sr. síndic.

Bé en primer lloc i abans d'entrar en un tema més de debat polític i en relació a les darreres paraules que deia el ministre Saboya, agrair-li que ens hagi reconegut aquest vot favorable, aquest sentit d'Estat que indubtablement tenim. També penso que és bo recordar en aquest moment que a part de votar avui, que és la nostra feina, aquest conveni, el president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata i jo mateix en l'anterior legislatura, jo mateix ens vam desplaçar a Madrid per parlar amb el Sr. Pedro Sánchez que era el president del grup parlamentari del PSOE per demanar i per explicar-los tot el procés de reformes, i jo crec per influir positivament amb el vot favorable del grup socialista al parlament espanyol.

Per tant, és evident que tenim el sentit d'Estat. Vostè vol centrar el debat si és millor conveni o no tenir conveni. És evident que és millor tenir conveni però no qualsevol conveni és el mateix. I en el moment en què hem arribat a aquesta negociació ens està penalitzant, encara que vostè no vol acabar de reconèixer. No sé si avui és el moment d'entrar, com feia el Sr. Naudi, tot i que algunes de les consideracions que ell feia també nosaltres les compartim, amb comparar les condicions que tenim. Vostè reconeixerà que no tenim les millors condicions en matèria de convenis per evitar la doble imposició, i a més que és una qüestió de sentit comú. Aquells que van negociar aquests convenis en altres moments econòmics, amb altres contextos econòmics més favorables, amb una menor pressió sobre els comptes públics, evidentment van aconseguir en el seu moment unes millors condicions. Per tant, això és així. I a més, encara que li costi reconèixer-ho aquest protocol, aquesta addenda a més de la qüestió de certificats, ara que també s'hi referia el Sr. Naudi, i que ens preocupa, doncs Espanya sempre ha vist aquesta negociació des d'un punt de vista de reforç de l'intercanvi d'informació. Vostè em parlava de l'intercanvi d'informació automàtic. No és aquest al qual jo em referia. Jo em referia a què via el conveni per evitar la doble imposició, Espanya ens ha colat una modificació de la llei de demanda d'informació, de l'acord de demanda d'informació que es va subscriure en relació a la llei d'intercanvi d'informació a la demanda. Les condicions s'han relaxat, les demandes grupals són possibles, l'exigència d'informació és menor. I a més, això no serà així a partir del primer de gener del 2016 sinó que serà així des del moment en què va entrar en vigor l'anterior conveni, l'anterior acord d'intercanvi d'informació.

Però això és el moment que hem volgut, i això ha sigut una voluntat política, una voluntat política en bona mesura dels molts aquí presents. El Sr. Aleix

deia que tots haguéssim volgut arribar en un moment millor, en unes condicions millors, en tot cas molts dels aquí presents són els que la seva voluntat política, la seva negació a establir un marc fiscal en un moment en què l'economia funcionava millor, la seva oposició a la creació d'aquest marc fiscal quan hi ha un canvi de govern l'any 2009, la seva obstrucció de què això es faci en un calendari important. De fet, algunes consideracions històriques en la primera intervenció, però n'hi ha alguna més. En aquell moment Coalició Reformista també dins de l'acord per almenys deixar passar les lleis, és a dir per no votar en contra i bloquejar l'aprovació de l'impost de societats i l'impost d'activitats econòmiques i l'impost de la renda dels no residents, va demanar d'excloure l'IRPF. Aquest va ser després un gran debat en el si de Demòcrates per Andorra. Vostès van presentar-se a les eleccions del 2011 dient que no posarien IRPF, que podrien tenir el conveni per evitar la doble imposició sense IRPF, i és un retard més al calendari. Les disputes internes a l'anterior legislatura durant, jo diria, prop de tres anys per veure si aquest IRPF que no portaven al programa electoral tirava endavant i finalment el van tenir de tirar endavant traint d'alguna manera el que havien promès als seus electors i el que havia sigut un dels seus elements de campanya, doncs també ha sigut un element més que ha comportat aquest retard, i quan més tard hem anat pitjor han estat les condicions, més han estat les exigències per part del govern espanyol però això encaixa amb una manera política, almenys en política financera, en política fiscal que ha estat pròpia dels governs liberals i heretada per part de demòcrates doncs, d'arribar fins el final, d'intentar ser els últims, retardar determinades negociacions... i així estem.

És a dir, tenim un conveni l'any 2015 però vull recordar que hem perdut moltes, moltíssimes oportunitats que el nostre país ha deixat escapar moltíssims trens d'inversió estrangera, que els nostres empresaris durant molt temps s'han vist penalitzats a l'hora de prestar prestacions a l'exterior i això cadascú ha d'assumir les seves responsabilitats polítiques. En tot cas, avui és un bon moment per fer aquest debat en part històric, en part real i en part també de futur i assumir-ne les conseqüències, -encara que al ministre Saboya no li agradi-, d'aquests peatges o d'aquestes factures que Espanya ens ha imposat amb una negociació en què cada vegada ells eren més forts i malauradament nosaltres hem arribat més fluixos a aquesta negociació.

Estaria bé -i jo li agrairia, Sr. Saboya, ja que ha passat de puntetes en la primera intervenció i també una mica la segona-, doncs que ens expliqués aquestes modificacions rellevants sobre... no parlo

d'intercanvi automàtic, parlo de les modificacions de la Llei d'intercanvi d'informació a la demanda i aquest gol o aquesta negociació en paral·lel que Espanya ha aprofitat en el moment de l'acord de doble imposició.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

És el torn ara del Grup Parlamentari Liberal. Sr. Carles Naudi, quan vulgueu.

El Sr. Carles Naudi:

Moltes gràcies Sr. síndic.

Bé Sr. Saboya, vostè ha dit que li hauria agradat que fos votat i aprovat per una majoria... A nosaltres també! Però no el que tenim sobre la taula amb els punts que li hem explicat.

Perquè li hem explicat molt senzillament. Hi ha una sèrie de punts, com aquests 5, 10 i 15% dels articles 10, 11 i 12 que comentàvem així com els certificats que no van a favor de l'obertura econòmica que tant promulguem i que tant hem promulgat des del seu Govern. Evidentment que ens hauria agradat!

I parlant d'això, algun dia m'agradaria, si pot ser avui, que ens expliqués qui ha demanat aquests certificats perquè en la signatura de CDIs d'Espanya amb altres estats no sempre s'hi contemplan. Per tant, resulta un tant insòlit que amb el conveni amb Andorra sí que hi figurin.

Pel que fa a la comparativa amb "Podemos"... Doncs miri, no sé... Com es pot imaginar, la diferència no és només que ells portin cueta i nosaltres no, n'hi ha moltes més, no?

I a l'anhel que vostè comentava, de veritat, ens agradarà aprovar el mateix conveni amb Portugal, però si ens el presenten amb els mateixos termes que li hem exposat i que desconexem a dia d'avui, doncs ja es poden anar fent a la idea de quin serà el vot del Grup Parlamentari Liberal.

No perquè no vulguem un CDI sinó perquè entenem que no està ben negociat. Entenem que el poder de negociació d'Espanya enfront a nosaltres és el que és, en som conscients, prova d'això és una clàusula com la continguda en l'article 13 del Conveni que diu: "No obstant això, aquest apartat no s'aplica als deu anys derivats de l'alineació d'accions d'una societat que cotitza en un mercat de valors reconegut en un dels estats contractants o de tots dos". Està clar, Andorra a dia d'avui que jo sàpiga no tenim un borsa o mercat de valors.

Però bé, insistim, quan Espanya no està negociant a dia d'avui aquests tipus de gravàmens entenem que no és petició exclusivament d'Espanya. És més, Espanya a partir del moment que va canviar la tendència de ser importador a ser exportador de KNOW HOW i, per tant, poder fer que més empreses s'implantessin a Espanya per exportar el KNOW HOW i, per tant, percebre cànons va girar la tendència en aquest tipus de gravàmens. Per tant, no creiem que sigui Espanya qui ara ens el demani quan a partir del 2008-2010 va deixar de demanar-lo a altres jurisdiccions.

Permeti'm que li faci el comentari respecte al Moneyval. Vostè diu que és la dinàmica... Bé, l'única dinàmica que coneixem és la negativa d'informació, aleshores quan se'ls demana informació i no se'ns dóna, el que no esperin és que a sobre els ballem el seu ball. Si ens donen la informació treballarem junts i farem avançar el país, però amb aquesta actitud i amb aquesta dinàmica sí que el que es troben és gent que es mira les coses i que el que no farem és un vot a cegues.

I li torno a esmentar, vostè diu que s'ha de contenir així i li he exposat el que es pot llegir al Butlletí Oficial de l'Estat espanyol en relació per exemple al Conveni de doble imposició amb Kuwait. Ells han fet respectar una mica més la Llei de nacionalitat i la seva ferma convicció al respecte i nosaltres, en els articles 18.1, paràgraf b i 18.2, paràgraf b està clar que no ho fem així.

Insisteixo, si es treu des de la primera paraula Estat del sense en endavant i s'elimina d'aquest articulat no canvia en absolut el sentit que es pretén perseguir. Per tant, no entenem com es pot parlar d'una hipòtesi de doble nacionalitat.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel Grup Parlamentari Demòcrata, Sr. Miquel Aleix, teniu la paraula.

El Sr. Miquel Aleix:

Sí, moltes gràcies Sr. síndic.

Una reflexió més. Jo crec en els temes d'Estat com en aquest tema que estem debatent avui, aquest matí, en el si del Consell General són jo crec que moments d'oportunitat.

La meua pregunta seria: vist que s'ha negociat un CDI i que aquí avui estem debatent sobre el seu contingut però que tots estem d'acord que era necessari i imprescindible per a la nostra economia,

jo el que em plantejo és saber amb una pregunta si en una propera legislatura i amb una altra majoria en l'Estat veí del sud, i sense les bones relacions que té el nostre Govern amb l'actual Govern del Regne d'Espanya, podríem haver obtingut els mateixos resultats? I davant d'aquesta equació jo sincerament penso que el Conveni que avui estem aquí per ratificar és el millor conveni que podríem negociar en aquests moments i com he dit anteriorment perquè hem aprofitat el fruit d'aquesta bona relació entre els dos estats per poder negociar el conveni que cada un s'ha sentit més còmode dintre de les negociacions i aquest Conveni obre moltes possibilitats al creixement de la nostra economia, és per això que des del Grup Demòcrata recolzem amb tota vehemència de què aquest Consell General hauria d'imperar la raó d'Estat en base a què donéssim una imatge de què quan veritablement el que defensem aquí és l'interès general del país, doncs bé, que tots ens recolzem els uns als altres perquè el màxim d'esforç pugui donar el millor resultat possible.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Cap altra intervenció...

Sr. Gilbert Saboya, teniu la paraula.

El Sr. Gilbert Saboya:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé, responent doncs una mica a la petició del Sr. Pere López sobre el tema d'informació a demanda, repetiré una mica el que ja he intentat explicar abans.

A partir de l'Assemblea o la Cimera de Berlín de novembre del 2014, es va acordar que en qualsevol procés futur d'avaluació que passi qualsevol dels països sotmesos s'hauria de fer en base als temps dels *reference* que estiguin vigents en cada moment independentment de les previsions que comportin els tractats bilaterals que hagi pogut signar en el passat i això es fa per garantir justament que les condicions d'avaluació siguin les mateixes per a tothom i per tant en el contingut de la negociació el que es va fer és, com ja he dit abans, mantenir la vigència del TEA existent fins a l'1 de gener del 2016 i que a partir del gener del 2016 es vagi regint amb els temps de referència que seran d'aplicació per tothom en qualsevol procés d'avaluació que hagi de passar en el futur, Andorra probablement l'hagi de passar al voltant del 2017 i, per tant, des d'aquest punt de vista el que hi ha és un alineament entre aquests estàndards internacionals, a l'evolució dels

estàndards internacionals i la situació del conveni bilateral.

Des d'un altre punt de vista ja més polític, i intentant contestar una mica a la intervenció del Sr. Carles Naudi.

Miri, jo crec que a vegades s'ha d'intentar veure una mica més gran. Jo crec que l'anàlisi que vostès fan avui és una anàlisi petita. Avui el que estem tenint sobre la taula és la capacitat de negociar un conveni de doble imposició que reposa en el reconeixement d'un sistema fiscal d'Andorra extremadament competitiu amb una taxa nominal fixada al voltant del 10%. Això no ho hem d'oblidar. Avui hi ha un reconeixement d'un sistema fiscal extremadament competitiu, i per tant, permeti'm que l'excusa del certificat o l'excusa d'unes llistes de percentatges que a més ja li he dit i ja li he comentat, i si vol li entrego la llista de tots els CDI's que s'han firmat, i així tindrà vostè i tots els que ho han fet una mica millor, una mica pitjor i una mica igual. Ja li he comentat doncs aquest aspecte. Jo crec que no s'ha de perdre de vista l'oportunitat que tenim avui que a través d'aquest conveni de doble imposició, el que s'està fent realment és un procés d'homologació d'un sistema fiscal extremadament competitiu. Si vostès pensen que no es poden sumar a aquest esforç, ho respecto completament, però permeti'm pensar que no és, a mi en tot cas no és una posició que entengui que obeeixi al sentit d'estat. I a més crec que és una posició que no és ni coherent amb els orígens del seu partit, i amb els esforços que alguns dels vostres antecessors van fer perquè avui això sigui possible.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part dels grups, alguna altra intervenció....

Sr. Carles Naudi, teniu la paraula.

El Sr. Carles Naudi:

Moltes gràcies Sr. síndic.

Sr. Saboya, tan petit com la inversió que vindrà cap a Andorra en aquests termes perquè aniran cap a altres destinacions.

I tan petit també pot ser com la inversió directa que vagi d'Andorra a Espanya perquè tal i com ho estem signant surt molt més interessant anar-hi via Luxemburg. I que no passi que d'aquí uns anys ens toquin el crostó perquè s'estan utilitzant estructures societàries que no responen a la realitat. De veritat, no ho desitgem. Evidentment que volem el CDI però els hi estem explicant, no volem que això no

prosperi, però el que no farem és no estar-hi d'acord en els termes que hem ressenyat. Evidentment que volem l'homologació d'aquest sistema fiscal tant extremadament competitiu, evidentment que hi estem a favor. Tant extremadament competitiu que com li he dit, el pla BEPS avisa molt clarament de l'erosió de les bases fiscals i ho recull així el protocol que hem signat amb Espanya. Per tant, si no modifiquem els articles 23 i 24 de l'impost de societats també ens vindran o bé anem a dir que ens toquin el costó també en aquest aspecte per l'erosió de base fiscal que ve donada per la nostra legislació o bé deixarem directament de percebre uns ingressos sobre els quals tenim dret a recaptar. Per tant, fem-ho bé, acabin de fer bé el marc fiscal i facin aquestes modificacions. Evidentment que ens hagués agradat sumar-nos a aquest esforç però en els termes que li hem explicat no farem que això no sigui així perquè evidentment hi estem d'acord sobretot en la millora en la cooperació i el desenvolupament de l'economia dels nostres empresaris, però ja li hem explicat, el joc polític té aquestes coses i no els hi ballarem en aquest cas el ball amb la seva música.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció....

Sr. Gilbert Saboya, teniu la paraula.

El Sr. Gilbert Saboya:

Sí no volia entrar en debat tècnic perquè no crec que sigui el tema del CDI però quan vostè parla d'aquests articles de l'impost sobre les societats això no és erosió de bases, Sr. Naudi, això no és erosió de bases, això es refereix a descomptes sobre la quota. No té res a veure.

I permeti'm recordar-li que aquestes previsions, aquí sí que hi va haver continuïtat, van estar proposades pel Sr. Mirapeix, van ser represes pel Sr. López i van ser represes pel Sr. Cinca. Per tant, si en el futur fa falta adequar-les perquè hi ha una evolució, ja es veurà i ja es farà en el temps adequat. Les normes BEPS de Base Erosion and Profit Shifting ja diran una mica, ja marcaran càtedra, probablement com ha passat amb l'intercanvi però avui en deia em sembla que és un argument que no s'aguanta.

Permeti'm que només faci una darrera consideració. Jo crec que avui podem estar agraïts que hi hagi els vots suficients que a vostè li permeti'n la comoditat d'abstenir-se. Confio que si no hi hagués avui la comoditat aquesta el sentit d'estat els portaria també

a signar el conveni i avui no farien un exercici d'estètica política.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció...

Sr. Carles Naudi.

El Sr. Carles Naudi:

Moltes gràcies Sr. síndic.

Gràcies Sr. Saboya però en el protocol en el punt 1 apartat f ho diu clarament. Ens poden batejar com vulgui, també li podem dir cirurgia estètica o com la que ens fem nosaltres aquí a l'hemicicle segons vostè, però diu clarament quan: "en aplicació de les disposicions d'aquest conveni, una renda es beneficia, d'un avantatge fiscal en uns dels estats contractants i de conformitat amb l'aplicació de la legislació interna de l'altre estat contractant, una persona se sotmet a imposició sobre una fracció d'aquesta renda i no sobre l'import total, l'avantatge fiscal acordat pel primer estat no s'aplica a la part de la renda que no se sotmet a la imposició". Si és molt senzill, vist això, si tenim tantes ganes de recaptar i per això preveieu els articles 10, 11 i 12, facin el favor d'eliminar el règim d'especials d'on es dedueix el 80%. És així de senzill.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció....

Bé si no hi ha més intervencions, obriríem tot seguit un breu termini de temps per votar.

(Votacions).

Sr. secretari si voleu procedir a donar lectura del resultat si us plau.

El Sr. Joan Carles Camp:

A favor 18, abstencions 7.

El Sr. síndic general:

Bé a la vista del resultat, declaro aprovada la Proposta de ratificació.

Passem al tercer punt de l'ordre del dia:

3- Examen i votació de la presa en consideració de la Proposició de llei qualificada de modificació de la Llei 10/2007, del 17 de maig, qualificada de modificació de la Llei qualificada 11/2003 de modificació de l'article 7 i de supressió dels articles 8 i 9 de la Llei qualificada de transferències als comuns del 27 de juny.

La Proposició de llei fou publicada en el Butlletí número 25/2015 del 2 de juliol. El criteri del Govern ha estat publicat en el Butlletí número 33/2015 del 17 de setembre.

Intervé per part del Govern per llegir el criteri, el Sr. cap de Govern.

Teniu la paraula.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

El Govern ha examinat la Proposició de llei qualificada de modificació de la Llei 10/2007, del 17 de maig, qualificada de modificació de la Llei qualificada 11/2003, de modificació de l'article 7 i de supressió dels articles 8 i 9 de la Llei qualificada de transferències als comuns, del 27 de juny presentada pels Hbles. Srs. Còsols Majors i Menors, publicada al Butlletí del Consell General el 2 de juliol del 2015 i, d'acord amb el que disposa l'article 103.2 del Reglament del Consell General, passo a llegir el seu criteri:

El Govern comparteix les línies generals de la Proposició de llei en qüestió, en tractar-se d'un dels textos que desenvolupen l'acord institucional celebrat entre el Govern i els comuns el 28 d'abril del 2014. En l'esmentat acord, el Govern i els comuns es comprometien, -entre d'altres-, a impulsar una modificació legislativa per no establir límits percentuals al destí de les transferències que els comuns reben de l'Executiu.

En aquest sentit, el Govern comparteix amb els impulsors de la Proposició de llei la necessitat de permetre als comuns continuar amb una política de reducció de l'endeutament, en la línia del que ja es va iniciar amb la modificació legislativa, cal recordar-ho de la Llei 10/2007. Així mateix, el Govern també vol manifestar que en l'esmentat acord institucional, l'Executiu i els comuns, em sembla rellevant, es comprometien a buscar fórmules per garantir uns nivells d'inversió adequats a les necessitats del territori. Per tant, més enllà de la present modificació legislativa, el Govern manté la seva voluntat de plantejar una política d'inversions

global, de la mateixa manera que els esforços per sanejar les finances públiques han estat i han de continuar essent globals.

El Govern entén que la present modificació legislativa no es pot desvincular de la resta de pactes convinguts en l'acord institucional, que feia referència, del 28 d'abril del 2014. En aquest sentit, l'Executiu entén que aquesta modificació s'ha d'inscriure en un procés més ampli que, al llarg dels propers mesos, ha de desenvolupar altres punts de l'acord pel que fa a aspectes, entre altres, com la gestió dels recursos naturals o temes d'urbanisme, entre d'altres.

El Govern fa constar que la disposició addicional de la Proposició de llei en qüestió no estava inicialment prevista en l'acord institucional entre el Govern i els Comuns signat el 28 d'abril del 2014. Ho volem fer constar.

Per tot l'exposat, el criteri del Govern a la Proposició de llei qualificada, amb la qual es debatrà ara, és favorable.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Bé, com tots ja sabeu, aquesta proposició de llei ha estat presentada conjuntament pels set comuns, emparats per l'article 102.c del Reglament del Consell General, és per això que al no ser presentada per cap grup parlamentari, seguirem l'ordre de menor a major proporcionalitat dels grups, és a dir que intervé en primer lloc, el Grup Parlamentari Mixt, Sra. Sílvia Bonet, teniu la paraula.

La Sra. Sílvia Eloïsa Bonet:

Gràcies Sr. síndic.

El dia 29 de desembre del 2014 els 7 còsols dels comuns ja van adreçar al síndic general una Proposició de llei qualificada de modificació de la llei qualificada de transferències als comuns. Modificant l'article 7 amb la supressió dels articles 8 i 9, degut a l'activitat parlamentària, doncs s'ha reprès en aquesta altra següent legislatura.

Els consellers generals de Socialdemocràcia i Progrés, podríem compartir, el sentit d'aquesta proposició de llei, però evidentment amb algunes matisacions. La proposta que motiva aquesta modificació de la Llei qualificada de transferències als comuns, si no fos que ens trobem davant una altra situació que ens fa dubtar de si existeix la voluntat del seu govern i dels comuns, d'encarar d'una vegada la necessària adequació del model territorial per evitar

encavalcaments de les polítiques nacionals amb les polítiques comunals.

Durant els anys 2009 i 2010, des del Govern, ja es va dur a terme, amb els comuns de les set parròquies, la revisió de l'article 4 de la Llei qualificada de competències comunals. Paral·lelament, vam iniciar l'anàlisi de la situació de les transferències als comuns i es va presentar un document en el qual es reflecteixen els fluxos de les aportacions econòmiques als comuns, per via de subvencions o ajudes, que s'afegeixen a les transferències ordinàries derivades de la Llei qualificada de transferències i a les altres transferències de capital que tenen el seu origen en el rendiment compartit de figures impositives, com l'impost sobre les transaccions immobiliàries.

Quan vam entrar vostès al Govern, es van comprometre a enllestir un nou marc de les competències entre Govern i comuns, per tal d'assolir una major eficiència de la prestació de serveis i polítiques per part de l'Estat i també per assolir un nivell de prestacions per part de les administracions comunals que fos equivalent per al conjunt dels ciutadans, independentment de la parròquia en la qual residien.

Cal eliminar les actuals duplicitats administratives mitjançant una clara definició de competències i la centralització de les polítiques estatals fonamentals, com ara les polítiques socials, la política de preservació del patrimoni cultural i natural o l'aprofitament energètic dels recursos nacionals.

Vàreu tenir tota la passada legislatura per estudiar, redefinir i enllestir aquesta reforma necessària i es va desapropitar.

Es disposava d'una àmplia majoria, i comptàveu amb els comuns del mateix color polític, i això no es va tirar endavant.

I tot i la negociació duta a terme pel ministre Riberaigua, no heu estat prou hàbil per aprofitar alguna de les mesures i incorporar-la per fer un pas endavant, i ara ens trobem amb una modificació que no aporta cap intenció ni voluntat d'anar en aquesta línia.

Socialdemocràcia i Progrés, defensa una nova redacció de l'article 4 de la Llei qualificada de delimitació de competències dels comuns i també defensa procedir a modificar la Llei qualificada de les transferències als comuns per incrementar el percentatge que pot ser destinat a finançar les activitats esportives, culturals, socials o de lleure.

I amb aquesta proposició només es limita a donar una llibertat a una utilització indiscriminada de les

transferències que podria repercutir en noves disfuncions.

I això realment ens preocupa, i ens preocupa molt.

El que calia, i el que cal encara avui amb més urgència, és desenvolupar una acció legislativa que concreti el marc competencial fixat a la Llei de definició de competències dels comuns del 4 de novembre del 1993, per evitar disfuncions i conflictes entre els comuns i les altres institucions de l'Estat.

En lloc d'anar fent pedaços per acontentar als seus cònsols a les portes de les eleccions comunals, el que convé tenir és la força per fer una reforma global per mantenir el comú com l'administració més propera al ciutadà, però assentant ben clarament que la política nacional pertany al Govern i que no hi ha d'haver duplicitat de funcions entre les diferents administracions.

No es pot permetre unes administracions multiplicades per set. I la proposició de llei va precisament en aquesta incorrecta direcció.

Per tot l'exposat haig de comunicar que votarem en contra de la presa en consideració.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

També pel Grup Mixt, Sr. Pere López, teniu la paraula.

El Sr. Pere López:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, assistim amb aquesta proposició que emana dels comuns a una etapa més i segurament no serà la darrera del cert desgavell o del cert descontrol de la qüestió de les competències i les transferències comunals.

També faré una mica d'història... sembla que avui va d'història la sessió del Consell d'avui, alguna cosa hi tindrà a veure potser, que estem donant tòmbs sobre els mateixos problemes i que aquells que els toca governar no els acaben de resoldre.

L'any 2011, el Sr. Toni Martí es va presentar amb una gran promesa de reformar les transferències i competències comunals, també va fer la mateixa promesa en motiu de les eleccions comunals fent aquella campanya de que si tots els comuns eren del mateix color, la qüestió quedaria resolta, els comuns van ser tots o molt... més o menys tots del mateix color, però la gestió al llarg d'aquests dos anys i mig, no va donar acompliment al que va prometre, tant

en unes eleccions generals com en les eleccions comunals.

La història és coneguda, parlava ara també la companya Bonet. Es nomena un ministre per reformar les competències de transferències comunals, el ministre fa la seva feina, els comuns, tot i ser del mateix color s'hi oposen a la feina que ha fet el ministre, el Govern, el cap de Govern, defenestra el ministre que ha fet diria que bastant bé la seva feina, signa un acord institucional, que és una qüestió que no hem acabat d'entendre massa bé que és de molt dubtosa legalitat amb els comuns per l'aplicació de les transferències, i ara ja els comuns han decidit autoregular-se directament i entrar una proposició de llei per decidir ells el que es farà amb les transferències que els envia el Govern.

Ens demanem en quin lloc queda el Govern en aquest paper, en quin lloc queda el Consell General, els comuns tenen la seva autonomia financera com bé saben tots vostès, en el marc de les previsions de la Llei de finances comunals, els comuns tenen els seus propis impostos, les seves taxes, els seus preus públics amb els que evidentment poden fer el que creguin més escaient... però no conec gaires exemples d'entitats que donin transferències a altres organismes sense que hi hagi cap mena de requisits sobre la destinació de les mateixes, això que es proposa no pot fer cap altra cosa que afavorir encara més el desgavell a nivell de les finances comunals, potser perfectament que hi hagi un cònsol que sense cap mena de limitació legislativa comenci a contractar personal, comenci a contractar assessoraments, organitzar esdeveniments, mentre la seva parròquia, doncs a nivell del manteniment d'equipaments, equipament de boscos o de qualsevol altra de les competències, estigui abandonada.

El criteri, -si se'n pot dir criteri-, del Govern, que ha llegit el cap de Govern, tot i que semblaria ser que és la Sra. Ferrer la que s'ocupa de les qüestions de les transferències comunals, però bé, aquesta és una qüestió que no ens ha quedat massa clara des del primer dia i amb la que sembla que ens hi haurem d'anar acostumant al llarg d'aquesta legislatura, ens sembla que una qüestió d'aquest calat polític la manera com... la lleugeresa en la que el Govern ha resolt aquesta qüestió és absolutament impròpia, el cap de Govern ens llegia ara, una qüestió tant important, com la disposició addicional que no feia part d'aquell acord institucional que vostès van signar, el Govern, ni tant sols opina! Sobre aquesta disposició addicional que els comuns han introduït en la seva proposició de llei. A demès, tot i que s'hi ha referit el Govern, i es parla de forma genèrica en l'exposició de motius d'aquesta fórmula per garantir un nivell d'inversió... no hem vist cap fórmula per

garantir el nivell d'inversió, és a dir, no podem discutir si la proposta ens sembla més o menys encertada si es que... directament no hi ha fórmula per garantir el nivell d'inversió adequat.

Entenem que hi havia un problema damunt de la taula, que el percentatge del 80% destinat obligatòriament a inversions, era un percentatge, segurament massa elevat. I que aquesta és una qüestió que caldria afrontar. A demès s'ha demostrat en els darrers anys que els comuns han destinat un percentatge d'inversió molt menor d'aquest 80%, i que s'han acumulat en els seus comptes, diguem entre cometes, uns deutes en aquesta qüestió que segurament són inassolibles.

Per tant, entenem que calia una reforma d'aquesta situació, però que aquesta reforma no pot ser de cap manera la que els comuns estan plantejant i lamentem el trist paper que el Govern i el cap de Govern, si és ell, que està assumint aquestes negociacions, està mantenint en aquesta qüestió en els darrers anys.

Nosaltres sí que votarem favorablement a l'admissió a tràmit d'aquesta proposició de llei, no per altra qüestió sinó per la de fer esmenes per introduir molts dels elements que estem anunciant. No estem d'acord que els comuns puguin destinar il·limitadament les transferències que reben del Govern sense cap mena de limitació. Per tant, volem trobar un marc en el que aquestes transferències ja sigui per inversions, per equipaments, per polítiques socials, per polítiques mediambientals, per polítiques de sostenibilitat, hagin de tenir alguna destinació concreta i que els comuns, com passa amb qualsevol administració que rep una transferència d'una altra administració hagin de rendir comptes en què destinen la transferència que els hi arriba en aquest cas del Govern.

I una última reflexió, en cap cas es parla d'una transitorietat de la mesura, la qual cosa ens preocupa, vist que els darrers quatre anys aquesta qüestió no va ser abordada, que no s'introdueixi aquesta qüestió. No sé si això s'amaga mig d'encobert en el cap del cap de Govern, que aquest règim no serà un règim transitori, i que en els propers anys veurem com ha passat en els darrers quatre anys, sense reformar la qüestió de les transferències i competències comunals.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Grup Parlamentari Liberal, Sr. Josep Majoral, teniu la paraula.

El Sr. Josep Majoral:

Gràcies Sr. síndic.

Aquest grup parlamentari es felicita per la Proposició de llei qualificada de modificació de la Llei 10/2007, del 17/05, qualificada de modificació de la Llei qualificada 11/2003, de modificació de l'article 7 i de supressió dels articles 8 i 9 de la Llei qualificada de transferències als comuns, del 27 de juny presentada pels cònsols de les set parròquies.

De la mateixa manera ens felicitem que el Govern hagi emès un criteri favorable a l'admissió a tràmit de la modificació i supressió d'un i dos articles respectivament de la Llei qualificada de transferències als comuns. No obstant això, mantenim un cert escepticisme sobre quina serà la resolució final d'aquest afer atès els antecedents que l'envolten i la pròpia actuació del Govern envers quin paper han de jugar els comuns en el teixit institucional de l'Estat. El tot no convida gaire a l'optimisme.

Tal com estableix l'exposició de motius de l'esmentada llei, l'article 81 de la Constitució disposa que amb la finalitat d'assegurar la capacitat econòmica dels comuns, una llei qualificada ha de determinar les transferències de capital del pressupost general als comuns. Alhora, la pròpia Constitució proclama, en el seu article 79, el principi d'autogovern dels comuns, del que en dimanen tant l'autonomia administrativa i financera garantides per l'article 80.1 del mateix text constitucional, com un mínim de potestats. Entre altres, la potestat financera, que atorga als comuns la capacitat per elaborar, aprovar, executar i controlar els propis pressupostos.

Ara bé, aquestes potestats han de combinar-se amb l'actuació del mateix Govern i tal com esmenten en el criteri publicat en el Butlletí del Consell General del passat 17 de setembre "Cal buscar fórmules per garantir uns nivells d'inversió adequats a les necessitats del territori".

La present Proposició de llei inicia un camí de cara a flexibilitzar la gestió de les transferències dels comuns en el marc del que estableix l'acord institucional del 28 d'abril del 2014. El més important és que les administracions comunals disposin dels recursos adequats per al seu funcionament i per a la prestació d'uns serveis de qualitat als nostres ciutadans.

Al nostre entendre l'establiment d'aquests recursos només es podrà assolir mitjançant la creació d'una taula nacional de treball i de debat entre el Consell General, el Govern i els comuns, de la mateixa manera que es va efectuar a l'any 91, la qual fixaria de forma clara i amb llum i taquígrafs les bases

competencials de totes les institucions de la nostra estructura territorial.

Creiem necessari un debat no només sobre les competències i les transferències, sinó d'un model de país, adequant-lo a la realitat i garantint el seu futur, dotant-nos d'elements de flexibilitat per fer front als esdeveniments. No volem dissociar les competències de les transferències, ni el rol que han jugat els comuns en el marc de la Constitució.

Les parròquies han jugat un paper cabdal en el creixement del nostre país i, per tant, es mereixen continuar tenint uns òrgans que les gestionin de forma propera, eficaç i amb les competències i recursos clarament definits.

És per l'exposat i amb la voluntat de treballar conjuntament, que votarem favorablement a l'admissió a tràmit de la present Proposició de llei.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Pel Grup Parlamentari Demòcrata, té la paraula la consellera Meritxell Mateu.

La Sra. Meritxell Mateu:

Gràcies Sr. síndic.

Avui, tal com s'ha apuntat en les intervencions anteriors, se sotmet davant d'aquesta Cambra, la presa en consideració de la Proposició de llei qualificada, que modifica novament de la Llei qualificada de transferències als comuns. Llei que es va aprovar per primer cop el 4 de novembre de 1993.

Es tracta d'una iniciativa legislativa, la que avui examinem, presentada conjuntament pels 7 comuns del Principat, i que proposen modificar l'article 7 que ja va ser objecte de modificació el 2003 i el 2007, i suprimir els articles 8 i 9. També, l'article 9 ja havia estat modificat el 2007. Alhora, els comuns afegeixen una disposició addicional primera que exigeix liquidar tots els romanents d'inversió pendents d'aplicar.

Cal recordar que l'article que es proposa modificar i els que es proposa suprimir concerneixen, d'una banda l'eliminació de la determinació dels percentatges destinats a finançar despeses derivades d'activitats esportives, culturals, socials i de lleure, i d'altra banda, la supressió de la planificació de les despeses d'inversió per part dels comuns en els quatre anys de consolat, la supressió d'acumulació de romanents fins un màxim de quatre anys, la supressió de l'obligació per part dels comuns al procedir a la confecció i aprovació del corresponent pressupost

comunal d'incloure la quota de la transferència rebuda i de la supressió de la comptabilització que permeti identificar amb claredat les despeses efectuades a càrrec de la respectiva quota de participació, en les transferències derivades del pressupost de l'Administració general.

Els 7 comuns justifiquen aquestes mesures a nom de l'autogovern i de l'autonomia econòmica que els hi atorga la Constitució, com ja han mencionat, en els articles 79 i 80, alhora que advoquen un Acord institucional sobre competències i transferències que el Govern i els comuns van assolir el 28 d'abril del 2014.

Tot i els matisos que el Govern inscriu en el seu criteri per buscar fórmules per garantir uns nivells d'inversió adequats a les necessitats del territori, i, per recordar als comuns que en l'Acord institucional hi ha d'altres pactes que no queden recollits en aquesta Proposició de llei, a més del fet que la disposició addicional de la Proposició de llei no estava prevista a l'Acord institucional, el Grup Parlamentari Demòcrata comparteix la majoria dels arguments dels 7 comuns, i que han motivat la presentació de la Proposició de llei.

Entenem que l'autogovern i la capacitat econòmica dels comuns s'han d'assegurar, tot i que formem tots part d'un mateix país, i ha estat mencionat àmpliament aquest matí en aquesta Cambra.

També, entenem que l'autogovern i la capacitat econòmica dels comuns s'han d'assegurar, en primer lloc per assumir, com ja s'està establint, la necessària solidaritat entre les administracions públiques -tant general com comunals- a favor de tots els ciutadans que viuen al Principat, sigui quina sigui la parròquia de residència o de treball.

I en segon lloc, perquè el Grup Parlamentari Demòcrata donarà suport a totes les iniciatives que cerquin salvaguardar la capacitat de gestió de les administracions comunals.

No obstant això, també voldríem expressar certs dubtes respecte a aquesta iniciativa legislativa.

El Grup Demòcrata no veiem clar que es vulgui o s'hagi de modificar a trossets una Llei qualificada tan important com aquesta. No oblidem que d'ençà l'aprovació de la Llei de transferències, l'article 7 ja s'ha modificat 2 cops, i l'article 9 un cop. Per tant, creiem que, com ja ho ha dit el Govern en el seu criteri, s'ha de donar una globalitat i una temporalitat a la modificació de la Llei de transferències, adaptant-la al context actual, ja que la situació del 2015 difereix molt de la del 1993, malgrat els canvis de micro-cirurgia del 2003 o del 2007, i això perquè sigui beneficiosa per al conjunt de la societat; pel conjunt de l'Estat.

De fet, el Grup Demòcrata lamenta, i la consellera Bonet i el conseller Majoral també ho han mencionat, que la Proposició de llei no tracti el problema de soca-rel, associant les transferències a les competències i abordant per tant les dues qüestions al mateix temps.

Per la nostra part, lamentem que en l'exposició de motius que acompanya la Proposició de llei se ceneixi al marc legal constitucional i a un Acord institucional entre Govern i els comuns però sense fer referència, per exemple, a la Llei de sostenibilitat de les finances públiques, d'estabilitat pressupostària i fiscal que afecta a tots els òrgans de l'Estat, incloent els comuns. Entenem que la supressió de l'article 9 s'emmarca dins de l'aplicació d'allò que disposa la Llei 32/2014 del 27 de novembre que acabo de mencionar, pel que l'article 9 que suprimeix el control del detall dels moviments efectuats per identificar les despeses efectuades en relació a les transferències rebudes, podria quedar recollit, hipotèticament i òbviament en un redactat diferent, dins de l'anomenada Regla d'Or.

Creiem que hauria estat més propi reflexionar, com he comentat anteriorment i com ho ha apuntat el Sr. cap de Govern llegint el criteri, de manera més àmplia i global associant-hi els diferents òrgans i actors que formem part de l'Estat andorrà. És a dir, donar a les administracions comunals allò que els pertoca per la Constitució, però dins de la necessària solidaritat d'un país com el nostre, atorgant a l'Estat eines de control i de sostenibilitat cabdals per la pervivència del Principat.

Tot i amb això i malgrat els dubtes que els hi he exposat, som conscients que la realitat econòmica d'algunes administracions parroquials, i la lectura que n'ha fet l'òrgan fiscalitzador fins avui, requereixen una flexibilització, a molt curt termini, de la Llei de transferències vigent.

Per tant, el Grup Parlamentari Demòcrata hi votarà a favor.

Moltes gràcies Sr. síndic

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Demanaria al Govern novament si desitja intervenir.

Sr. cap de Govern, teniu la paraula.

El Sr. cap de Govern:

Sí moltes gràcies Sr. síndic.

Puc entendre i fins i tot podria compartir la filosofia de moltes de les intervencions que s'han fet. Ho diré

així obertament, de la Sra. Sílvia Bonet, del Sr. Pere López i també del Sr. Majoral.

El que passa que el qui els hi parla, el que ha de fer és un criteri d'una proposició de llei que emana dels comuns i fa el seu criteri, i no deixa de ser que aquesta proposició de llei també emana d'un document, se n'ha fet referència, que és l'acord institucional. I l'acord institucional, un d'aquests punts era un dels acords, i els comuns tenen el legítim dret de desenvolupar-lo i portar-lo mitjançant una proposició de llei. I el Govern també té una obligació des d'un punt de vista d'equilibri, en col·laboració amb els comuns de desenvolupar aquest acord institucional. Evidentment d'aquí pocs dies hi haurà un debat, també hi haurà aquesta tarda un debat sobre control de preguntes al Govern. I el dies 8 i 9 hi haurà un debat d'orientació política. Els parlava d'aquest tema el Sr. Pere López, la Sra. Sílvia Bonet, el Sr. Majoral, no faltaria més perquè és un tema important.

Però l'acord institucional diu altres coses. I també ho vull agrair aquí perquè els esforços els hem de fer entre tots, no és una qüestió...qui em coneix sap que sempre he defensat que l'Estat andorrà no és el Govern, és el Govern i els comuns, ho entenc així. I els esforços des d'un punt de vista en benefici de la ciutadania, els hem de fer entre tots. Hi ho vull agrair aquí perquè no se'n parla suficientment, es diu el Govern ho accepta tot però també els comuns han fet els seus esforços.

I ho vull recordar perquè em sembla que les coses es parlen amb molta lleugeresa. Els comuns van pactar que 2014, 2015, 2016 les transferències es van bloquejar al tomb de 54,6 milions d'euros. I jo sé que haurien hagut de rebre molts més diners. I els hi vull agrair perquè les despeses d'estat estan com estan, els ingressos estan com estan i és difícil d'equilibrar els comptes i no ens podem permetre d'endeutar com d'altres formacions van fer durant molts anys a l'Estat andorrà. I ho vull agrair, però també a la reunió que vam tenir, -ho dic Sr. síndic per veure que no únicament és això, més enllà hi ha una filosofia de treball. Properament en parlarem en el debat d'orientació política, però ja els hi dic des d'ara, hi ha un compromís escrit, i no és un compromís menor. Perquè Andorra malauradament han passat coses massa sovint que no haurien hagut de passar. I jo tinc aquest costum que és un costum que pel que portem de les 9.00h-9.30h del matí del ventilador Sr. Pere López que tant critica quan l'obro jo però que tant li agrada obrir-lo als demés, dic passant.

S'ha arribat a un acord amb els comuns, una cosa tan important com es cedirà gratuïtament en benefici de l'interès públic, -que no havia passat mai-

terrenys de cessió de les unitats d'actuació. I fins i tot s'està plantejant, que és una revolució el fet que el demanial pugui estar en posició d'estat per grans projectes d'infraestructures nacionals a nivell energètic o d'altres. Això és l'equilibri que estem buscant i evidentment tindrà més enllà. Celebro també la intervenció de la consellera Sra. Meritxell Mateu. Evidentment que la pròxima legislatura, en aquesta legislatura i properament, i també hi ha una taula en aquest acord institucional, cal dir-ho, una taula que formarem comuns i Govern per parlar de tot això. Perquè no es pot dissociar competències i transferències. Però tampoc es pot dissociar, i ho dic obertament aquí, el fet, una cosa són les transferències i una altra cosa és com es reparteixen. El sistema del 93, fixi's si vaig lluny, no parlo de ventiladors, jo parlo de coses reals. El sistema era: transferències 50% a part iguals a tots els comuns, 35% sobre la població, 15% sobre el territori. Potser que ja comencem a aplicar d'altres criteris, potser que apliquem criteris per exemple, de què aquells comuns potser reben el que reben cadascun per aquests percentatges que acabo de mencionar, no tenen d'altres ingressos atípics, o si creus que tenen atípics, no fan quadrar els seus comptes. I d'altres comuns en tenen molts més i poden quadrar més fàcilment els seus comptes. I vaig parlar a Ordino del que en dic jo solidaritat institucional. Jo parlo de coses realistes, per tant tot això evidentment que m'hauria agradat i a més ho he dit públicament, avançar molt més. Però d'una part avui el que estem fent és complementar o complir un dels pactes, hi ha una bona predisposició dels comuns d'un tema major, que ho farem al llarg d'aquesta sessió parlamentària, de portar un projecte que és molt significatiu, que les cessions de terrenys siguin gratuïtes dels comuns per l'interès nacional, que malauradament no sempre ha passat i ha costat molts diners a l'Estat. I l'Estat som tots, i aquí hi ha un gran avenç. I a més estan disposats els comuns a parlar de tornar a replantejar aquest sistema de repartiment. Evidentment que hi ha molta feina per fer, evidentment que no vaig defenestrar cap ministre. Últimament miri, escolti quan fa 22 anys un diu que defenestro a tothom i que jo em vaig quedant. Bé gràcies a déu, Sr. Pere López, jo ja no em puc quedar més perquè des d'un punt de vista legal ja he de deixar pas, això ho veig tal com vostè, dic passant. Per tant no em puc tornar a presentar, però jo compliré o intentaré complir amb el pacte institucional i anar més enllà. I ho farem al llarg d'aquesta legislatura. Ja acabo. És veritat, fiquem-hi una mica d'humor, és un tema que és seriós. És veritat que jo pensava que comptava amb set comuns, la realitat és que vostès ho saben ben bé, que no és ben bé així.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Bé, moltes gràcies.

Els grups desitgen intervenir...

Sra. Sílvia Bonet.

La Sra. Sílvia Eloïsa Bonet:

Sí, gràcies Sr. síndic.

En el fons veig que la línia i la idea definitiva podria ser molt semblant. El fet de què tant transferències com competències s'hauria de treballar de manera conjunta i aquest és un dels motius pels quals no votàrem aquesta Proposició de llei per part dels comuns perquè no hi ha aquest treball conjunt cosa que ja hi havia i ens ho acaba de confirmar el Sr. cap de Govern que sí que ja hi havia aquest Acord on hi havien altres decisions preses i que probablement estaran d'acord però que no s'han emmarcat dintre d'aquesta Proposició de llei per això és aquest motiu. Això no vol dir que, evidentment hi ha aspectes que ara en el tràmit d'esmenes, el nostre grup parlamentari aportarà.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció...

Sr. Pere López.

El Sr. Pere López:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Breument, només un parell de comentaris.

En relació a la intervenció que feia la Sra. Mateu, -i no és que m'ho hagi pres malament-, ha parlat de què la Sra. Bonet i el Sr. Majoral parlaven de fer el debat global. Nosaltres també volíem comentar-ho. Nosaltres també entenem que estem fent un altre pedaç amb una modificació legislativa i que el que pertoca és una modificació global de les competències i les transferències comunals. Potser hem parlat de moltes qüestions a la intervenció però nosaltres apel·làvem a aquella promesa que el cap de Govern havia fet i quan nosaltres ens vam oferir a col·laborar en la passada legislatura de reformar globalment les competències i les transferències comunals.

En relació al que deia el Sr. cap de Govern, que en parlarem el proper dia 8 i 9 de les transferències i

competències comunals, bé... de parlar ja fa dies que en parlem, ja fa anys que en parlem, potser és qüestió de començar a fer alguna cosa més i que vostè comenci a posar algun model al damunt de la taula perquè parlar per parlar de banalitats ara em semblava que començava a apuntar algunes línies de potser els comuns que tenen menys recursos. Potser és qüestió de què concretament quin és el seu model de transferències i de competències. Vostè és el cap de Govern i, per tant, ha de posar... començar a concretar el seu discurs. Si creu que cal afavorir aquells comuns diguem "petits" que tenen menys ingressos via transferències, doncs l'escoltarem atentament el proper dia 8 i 9. Espero que no es presenti aquí de nou amb un discurs de banalitat de què per formar les transferències i les competències comunals sinó que tingui algunes línies de cap a on ha d'anar aquesta reforma i de quin és el seu model de competències i transferències comunals sinó novament seria una decepció amb aquesta matèria.

I finalment amb una mica d'humor, com diu vostè que sempre reconeix una mica d'humor, és clarament graciós veure acusar al Partit Liberal -del qual era vostè el president del grup parlamentari militant fins l'any 2007-, d'endeutar al país. Entre altres coses perquè algunes de les grans infraestructures, com el túnel dels Dos Valires, es van començar a tramitar en l'època que vostè era president del grup parlamentari i realment han generat un deute enorme per a les nostres arques públiques.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció...

Sr. cap de Govern, teniu la paraula.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

No m'allargaré massa perquè és veritat, i el Sr. Pere López suposo que m'escoltarà atentament els dies 8 i 9 l'encarament de banalitats, que ja ho diu així que diré, de retòrica.

Però bé, en tot cas, d'una part li diré que quan dic això no ho dic per menysprear a ningú de la gestió del Partit Liberal o un altre. Jo vaig deixar de ser president del Grup Parlamentari Liberal bastant abans del 2007. Miri's-ho una mica i de pas també es pot mirar una cosa que és interessant. Miri's quan vaig deixar de ser conseller en aquesta casa, després vaig tenir un període més o menys afortunat com a

cònsol d'Escaldes-Engordany, i m'agradaria que es miressin com estava l'endeutament de l'Estat... És interessant de veure, però ho dic passant. El que a mi em sembla... A mi em semblaria per assegurar-lo.

El que no faré en el Debat d'orientació política és recollir totes les propostes de les taules, i taules, i més tauletes que vostè va fer... I li dic amb tot l'afecte, no s'ho agafi malament! Perquè és clar, ara resulta que vostè em diu a mi que no vull plantejar els debats des d'un punt de vista de la profunditat. I acabo de mencionar algunes coses que em sembla que no són menors, però també em reconeixerà que més enllà de diapositives i tot el que vulgui, els avenços, els acords institucionals, la bona predisposició amb els comuns a fer reformes com les que acaba de mencionar d'un cert calat... Home, doncs s'han fet... Han començat a fer-se a la segona meitat del 2011. Diguéssim que la primera meitat del 2011 i dos anys abans, sí que vaig recollir moltes propostes però mai vaig veure cap intervenció seva ni del Partit Socialista fent un plantejament concret de què és un model. Jo penso que els dies 8 i 9 podrem compartir, i vostè també tindrà un model com jo, i miraré d'exposar el meu.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció...

Sr. Pere López.

El Sr. Pere López:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Molt breument.

Jo he dit que vostè va deixar de militar l'any 2007 al Partit Liberal. Durant l'any 2007 va deixar de presentar-se a la reelecció de cònsol. Conec bé la història política del nostre país i la seva trajectòria, però fins l'any 2007... fins a mitjans del 2007 vostè militava al Partit Liberal.

I en relació a les taules a les quals vostè en fa sempre tanta broma i que al nostre entendre és un menys teniment amb bona part dels col·lectius que es veuen afectats per les polítiques. De vegades cap als grups representats a l'oposició, ja sé que vostè és més partidari de tirar sol, d'intentar capitalitzar determinades propostes polítiques, en tot cas, són estils de fer política. Nosaltres pensem que hi ha qüestions d'Estat, com la qüestió de la Unió Europea -que no en parlarem ara, en parlarem el dia 8 i 9-, o aquesta de les transferències i les competències comunals que no són qüestions de majories

polítiques i, per tant, l'emplaço igual que vaig fer al llarg de la legislatura passada a què aquest no sigui un debat entre el Govern i comuns, el model d'Estat, el model territorial és una cosa que va més enllà de les majories, l'actual model es va fer a l'any 93, porta vint-i-dos anys de vigència i, per tant, això no és una qüestió que s'hagi de modificar cada cop que hi ha un canvi de model polític.

L'emplaço a què es replantegi aquesta qüestió i que aquesta que és una qüestió d'Estat també hi participin els grups parlamentaris representants al Consell.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció...

Bé, si no hi ha més intervencions, passem tot seguit a obrir un termini de temps per votar.

(Hi ha un silenci)

Sr. secretari si voleu procedir a donar lectura del resultat, si us plau.

El Sr. Joan Carles Camp:

A favor: 24, en contra: 1.

El Sr. síndic general:

Bé, gràcies.

A la vista del resultat, es pren en consideració la Proposició de llei i, segons disposa l'article 104 del Reglament del Consell General, s'obre un termini de quinze dies per poder presentar esmenes que no poden ser de totalitat.

Passem al quart punt de l'ordre del dia.

4- Examen i votació del Projecte de llei de creació del Col·legi Oficial de Podòlegs d'Andorra.

El Projecte de llei fou publicat en el Butlletí núm. 23/2015, del 25 de juny, i no s'hi ha formulat cap esmena.

Desitja intervenir el Govern...

Sr. ministre, Sr. Xavier Espot, teniu la paraula.

El Sr. Xavier Espot:

Gràcies Sr. síndic.

El Projecte de llei que avui se sotmet a l'aprovació d'aquesta Cambra eleva fins a catorze els col·legis

professionals legalment constituïts o adaptats d'ençà de l'entrada en vigor de la Llei 6/2008, del 15 de maig, d'exercici de professions liberals i de col·legis i associacions professionals. Uns col·legis que ja emparen la gran majoria de les professions titulades enteses com a activitats personals en què imperen l'aportació intel·lectual, el coneixement i la tècnica, i que requereixen ser agrupades en virtut d'entitats jurídiques que les representin, n'ordenin l'exercici i en defensin els interessos.

El podòleg és el professional sanitari que prevé, diagnostica i tracta les alteracions i malalties del peu i, amb aquesta finalitat, ha d'acreditar coneixements detallats en matèries diferents, i també habilitats i aptituds particulars per aplicar els procediments terapèutics propis de la seva disciplina. La complexitat i l'especificitat esmentades fan del tot necessària la constitució del Col·legi Oficial de Podòlegs d'Andorra, que tindrà com un dels objectius cabdals vetllar per la prestació d'un servei professional i de qualitat en aquesta matèria.

El Projecte de Llei de creació del Col·legi Oficial de Podòlegs d'Andorra segueix la mateixa estructura sistemàtica que la de les altres lleis que han pretès la constitució d'aquestes corporacions de dret públic en els darrers anys, i es desglossa per tant en 6 articles, 4 disposicions transitòries i 1 disposició final.

L'article 1 crea el col·legi com a entitat amb personalitat jurídica pròpia i amb plena capacitat per al compliment de les seves finalitats.

L'article 2 defineix l'objecte professional en el qual s'emmarca el col·legi, a saber la regulació i l'ordenació de l'activitat professional, i també la salvaguarda i l'observança dels seus principis ètics, deontològics i jurídics.

L'article 3 limita l'àmbit territorial d'actuació del col·legi al Principat d'Andorra.

L'article 4 supedita la integració al Col·legi al compliment dels requisits establerts als estatuts i a les normes reguladores dels col·legis professionals, en especial pel que fa a la titulació acadèmica que ha de ser degudament reconeguda.

L'article 5 precisa la normativa que ha de regir el col·legi i en defineix succintament l'estructura.

Pel que fa a l'article 6, preveu que el col·legi professional s'ha de relacionar amb els ministeris competents en matèria de salut i de professions titulades i amb la resta d'administracions públiques, quan sigui necessari.

I finalment, les disposicions transitòries i final estableixen les normes relatives a la constitució del col·legi, la col·legiació i l'entrada en vigor del text legal.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Passem doncs a les intervencions per part dels grups.

Per part del Grup Mixt, Sra. Sílvia Bonet, teniu la paraula.

La Sra. Sílvia Eloïsa:

Gràcies Sr. síndic.

Des del 2012, i ja ho ha indicat el Sr. ministre, on es va aprovar la creació per Llei dels diferents col·legis oficials d'Andorra, la feina de reconeixement de les diferents professions ha seguit continuant i avui sotmetem a consideració d'aquesta Cambra, el Projecte de Llei de creació del Col·legi de podòlegs d'Andorra. Ja avanço que els membres de Socialdemocràcia i Progrés votarem a favor del projecte.

Els col·legis professionals són les entitats que a més d'agrupar a tot el col·lectiu amb una titulació específica, assegura que el desenvolupament de la seva activitat es faci de forma que garanteixi la bona praxi i l'ètica professional segons el seu codi deontològic, donant resposta a les necessitats i interessos de la població, respectant els drets dels ciutadans i de la societat andorrana en definitiva. Finalment ofereix la capacitat de defensa en els interessos dels professionals col·legiats per poder disposar de les garanties necessàries en l'exercici de la seva professió, com també lluitar contra l'intrusisme professional.

La podologia com la majoria de les ciències de la salut ha experimentat una gran transformació en el transcurs dels últims 40 anys, tant en l'aspecte acadèmic com en el seu aspecte social.

La podologia és el camp de les ciències de la salut encarregat de l'exploració, diagnòstic i tractament de malalties i alteracions del peu humà. La salut dels nostres peus determina en gran part l'equilibri del nostre aparell locomotor i tenir cura dels nostres peus farà que sempre puguem arribar allà on volem. I el podòleg, el professional que desenvolupa la professió forma part d'aquest equip de salut. Un equip de salut que gràcies a la creació dels diferents col·legis oficials va camí d'incorporar a la seva pràctica i les seves competències professionals en pro de la prevenció i promoció de la salut, l'atenció de la malaltia i l'atenció per la disminució de les complicacions.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel Grup Mixt, Sr. Gerard Alís, teniu la paraula.

El Sr. Gerard Alís:

Moltes gràcies Sr. síndic.

Com hem comentat, ara sotmetem a debat d'aquesta Cambra la creació de la llei del col·legi oficial de podòlegs.

El 15 de maig del 2008 per tal de regular l'exercici de les professions titulades i l'organització col·legial de les mateixes s'aprovà la Llei 6/2008, de l'exercici de professions titulades i de col·legis i associacions professionals. En base al marc general establert per aquesta llei així com per algunes posteriors modificacions, el Consell General ha anat aprovant de manera periòdica la creació de diversos col·legis professionals que regulen les diverses professions titulades que tenen activitat al nostre país.

Avui seguint amb el desplegament del contingut de l'argumentada aquesta Cambra aprovarà la creació d'un nou col·legi professional, el dels podòlegs. Un col·legi més que integra tots els professionals d'un mateix sector que amb titulació acadèmica exigida exerceixen les funcions que li són pròpies. Professionals que s'agrupen en una nova comunitat col·legial i es regularan com és així per les principals primícies establertes per la llei de professions titulades i de col·legis professionals.

Primer, vetllar perquè l'actuació dels seus col·legiats respongui als interessos i a les necessitats de la societat en relació a l'exercici professional de què es tracta.

Segon, garantir el compliment de la bona pràctica i les obligacions deontològiques de la professió.

I tercer, avançar en el camí de la representació i defensa conjunta i legítima dels interessos dels seus col·legiats.

A més la Llei 6/2008 en el seu article 15 diu que per justificar la creació d'un col·legi professional han de concórrer motius d'interès públic, així com la constatació d'una especial rellevància social i econòmica de les funcions inherents a la professió. Sobre aquest aspecte la disposició de motius de la llei que avui sotmetem a debat deixa ben clar que els podòlegs són professionals del camp sanitari que diagnostiquen i tracten diferents alteracions dels peus i que la nostra societat demana cada vegada més especialitzacions en tots els camps professionals i també en el de la podologia.

Sens dubte els podòlegs i les podòlogues d'Andorra ja responien de manera ferma i qualitativa a

determinades necessitats socials d'interès públic però ara a través del Col·legi Oficial de Podòlegs d'Andorra podran contribuir a donar solució amb actuacions específiques a determinades necessitats socials i de salut de la nostra població.

Per tot l'esposat, els consellers socialdemòcrates del Grup Parlamentari Mixt donarem suport al projecte de llei que avui debatem.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Per part del Grup Liberal, té la paraula la consellera Sr. Carine Montaner.

La Sra. Carine Montaner:

Gràcies Sr. síndic.

Molt Il·lustres senyores i senyors,

El Grup Parlamentari Liberal, avui davant del Ple celebra la presentació del Projecte de llei de creació del col·legi de podòlegs d'Andorra davant del ple, projecte tant esperat per a la professió de podòlegs, després de més de 6 anys d'espera, de tràmits administratius i d'esforços. Aquest projecte està en tràmit avui aquí davant d'aquesta Cambra gràcies a la Sra. Marta Vidal Torrentallé que va sol·licitar l'any 2009 la sol·licitud de creació del col·legi.

Des del Grup Parlamentari Liberal, ens sobta aquest temps d'espera tan llarg. Repeteixo sis anys d'espera, per justament regular i ordenar l'exercici de l'activitat d'aquesta professió que toca de ple l'àmbit sanitari. I és per aquest motiu que vam entrar fa uns mesos una pregunta escrita dirigida al Ministeri d'Interior per demanar explicacions sobre aquest temps d'espera tan llarg.

Des del Grup Parlamentari Liberal pensem i entenem que aquest projecte de llei dibuixa un marc jurídic que protegeix no només els professionals del país amb titulació acadèmica reconeguda pel Principat d'Andorra però que també protegeix els pacients garantint la qualitat de les cures.

Tenint en compte els antecedents exposats, el Grup Parlamentari Liberal votarà, com no pot ser d'una altra manera, a favor del Projecte de llei de creació del col·legi oficial de podòlegs d'Andorra.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Per part del Grup Parlamentari Demòcrata, té la paraula el conseller Carles Jordana.

El Sr. Carles Jordana:

Gràcies Sr. síndic.

Com ja s'ha dit reiterades vegades, l'any 2008 aquesta Cambra va aprovar la Llei 6/2008, del 15 de maig, d'exercici de professions liberals i de col·legis professionals amb l'objectiu de regular l'exercici de les professions titulades i el funcionament de les associacions i col·legis professionals del Principat.

Tal com ha recalcat el ministre, a dia d'avui ja existeixen a Andorra 13 col·legis professionals que vetllen per defensar els interessos dels seus membres i de la professió en general, amb l'objectiu d'assegurar un servei caracteritzat per la transparència i l'excel·lència.

Els col·legis professionals regulen els límits de la professió i ordenen l'activitat professional dels seus col·legiats, vetllant per la prevalença de l'ètica i la dignitat professional, garanteixen els serveis que els professionals liberals ofereixen i són els encarregats de fer-los complir amb les normes i els Estatuts que regulen la professió.

Els col·legis professionals subjecten els seus col·legiats a un estricte codi de conducta i a uns estàndards professionals rigorosos, regulant i limitant l'entrada a la professió per evitar l'intrusisme en el sector en ares a obtenir una millor regulació i un servei d'alta qualitat.

Els col·legis professionals vetllen pels drets dels seus col·legiats a la vegada que garanteixen la seva funció social, assegurant la qualitat dels seus serveis amb l'objectiu de crear un vincle de confiança amb la societat per tal que l'interès general en surti beneficiat.

Responsabilitat, confiança, eficàcia, transparència, proporcionalitat, honestedat i independència,.... són alguns dels adjectius que descriuen aquestes professions i que els col·legis lluiten per assolir i garantir en tots i cadascun dels seus membres.

Per tal d'obtenir una economia competitiva i dinàmica, Andorra ha de lluitar per assegurar la completa regulació de totes les professions liberals del país, molt especialment davant l'actual procés d'apropament a Europa, que deixa encara més palesa la necessitat d'una regulació estricta d'aquestes professions.

Avui és objecte de debat l'aprovació, si s'escau, del Projecte de Llei de creació del Col·legi Professional de Podòlegs d'Andorra. Una llei que, de ser aprovada per aquesta Cambra, s'integrarà al creixent i

necessari entramat normatiu que a dia d'avui regula les diverses professions liberals del Principat.

La creixent importància dels professionals de la podologia, aquells especialistes en les malalties relacionades amb els peus, ha deixat palesa la necessitat de regular també aquesta professió i crear el Col·legi Oficial de Podòlegs d'Andorra, una agrupació que permetrà dotar aquests professionals d'una organització que vetllarà pels seus interessos i ordenarà la professió en benefici de l'interès general.

És per tot l'exposat que el Grup Parlamentari Demòcrata donarà suport al Projecte de Llei de creació del Col·legi Oficial de Podòlegs, votant-hi favorablement.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Alguna altra intervenció...

Bé, si no hi ha més intervencions i vist el sentit de les mateixes, i si no hi ha cap objecció al respecte, proposo l'aprovació del Projecte de Llei per assentiment.

Declaro aprovat el Projecte de Llei.

Passem tot seguit al cinquè punt de l'ordre del dia:

5 - Examen i votació de la Proposta d'aprovació de la ratificació de l'Acord entre el Principat d'Andorra i la República de Corea per a l'intercanvi d'informació en matèria fiscal.

La proposta de ratificació fou publicada en el Butlletí núm. 24/2015 del 29 de juny i no s'hi ha formulat cap esmena.

Per part del Govern, té la paraula el ministre Sr. Gilbert Saboya.

El Sr. Gilbert Saboya:

Gràcies Sr. síndic.

Des de l'any 2009 el conjunt de grups parlamentaris, han reiterat i han anat recolzant la voluntat política dels successius governs d'Andorra en tot el que fa referència a intercanvis en matèria fiscal a demanda. Una voluntat que neix de la declaració de París del govern Pintat, una voluntat que s'accelera en els treballs de conclusió de les primeres negociacions i dels primers acords d'intercanvis signat a l'època del govern Bartumeu amb una especial dedicació i treball per part del meu predecessor el Sr. Xavier Espot Miró, i un esforç, una voluntat que hem també

desenvolupat en els successius governs del Sr. Martí, perquè en realitat aquesta és una voluntat de Govern d'Andorra i aquesta ha de ser una voluntat també de país.

Aquesta voluntat que ha de ser constant en el temps, es materialitza en gran mesura encara que no de forma exclusiva per l'establiment d'acords bilaterals d'intercanvi d'informació en matèria fiscal. Recentment entrava en vigor l'Acord que havíem ratificat en aquesta Cambra, el 24 de juliol del 2014 amb Suïssa, i ja són 24 amb la recent signatura també, dimarts passat a Madrid, per part dels ambaixadors d'Itàlia i d'Andorra a Madrid, de l'acord amb Itàlia. Per tant, ja són 24 els acords signats per Andorra, una xifra que supera amb escreix el nombre d'acords que en el seu dia l'OCDE va fixar com a criteri de cara a l'elaboració de les seves llistes per ser considerats com a país no cooperant en matèria d'informació fiscal.

L'evolució permanent de les exigències internacionals ens obliga a ser presents i a continuar aquesta voluntat i aquest esforç en els organismes internacionals responsables i a establir continuar treballant una xarxa sòlida de països amb qui cooperar. El Govern continua doncs treballant, per ampliar aquesta tasca d'acords en línia amb les recomanacions del Global Tax Fòrum. L'Acord entre el Principat d'Andorra i la República de Corea, és el primer Acord d'intercanvi signat amb un país asiàtic, una regió amb la que caldrà focalitzar esforços negociadors en el futur, atesa la seva importància òbvia a escala mundial. L'acord que segueix l'estàndard de l'OCDE, consta de 13 articles on s'estableix l'objecte i l'àmbit d'aplicació, la competència, els impostos coberts, les definicions dels termes que hi apareixen, l'intercanvi d'informació mitjançant sol·licitud, les condicions de controls fiscals, els motius de denegació de la sol·licitud, la confidencialitat de les dades, el repartiment de les costes, la voluntat de desenvolupar l'acord, el procediment d'amigable composició i l'entrada en vigor i la denúncia. Consta a més d'un protocol que desenvolupa l'article 9 referit a les costes.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Entrem en el temps d'intervenció per part dels grups.

Per part del Grup Mixt, Sra. Sílvia Eloïsa Bonet, teniu la paraula.

La Sra. Sílvia Eloïsa Bonet:

Gràcies Sr. síndic.

Avui es sotmet a consideració l'Acord d'intercanvi d'informació en matèria fiscal amb la República de Corea.

Amb aquesta ratificació, i ja avanço que votarem favorablement, Andorra va donant resposta a les recomanacions del Global Tax Fòrum de l'OCDE fent créixer la xarxa d'acords ratificats.

Aquest cop amb un país certament llunyà però que de ben segur ens pot obrir portes en l'establiment de relacions bilaterals amb aquest país asiàtic. Portes, que tal i com deia el ministre en la seva intervenció en una altra ratificació, ens pot oferir la possibilitat de recerca d'un terreny de competició equilibrat on Andorra pugui explotar tots aquells elements de competitivitat que li són propis.

Ja sabem que ens obren portes. Ens mantenim en la mateixa línia de continuïtat i coherència que vàrem començar al 2009 des de la Declaració de París i l'adopció de la Llei 3/2009.

Però aquesta voluntat de ser coherents en la línia d'ajudar a la cooperació i transparència internacional en matèria fiscal, a la inserció plena d'Andorra en la comunitat internacional i l'acompliment dels estàndards que se'ns demanen a través de l'OCDE, segueix posant-nos traves i l'aparició d'Andorra en la llista de la Comissió Europea sobre jurisdiccions poc cooperants fiscalment i recordant que al 2010 l'OCDE ja havia situat el nostre país en la llista blanca de les jurisdiccions que havien donat un compliment substancial als compromisos internacionals en la matèria, ens demostra que les etiquetes costen molt de treure.

S'ha de treballar per vendre la nostra fiscalitat més avantatjosa com una oportunitat de ser més competitius però alhora transparents destacant la ferma voluntat de combatre el delictes fiscal i no com una rêmora del passat al qual molts no volem tornar.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Grup Mixt també, Sr. Pere López.

El Sr. Pere López:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Els tres consellers del PS integrats al Grup Mixt votarem favorablement a la ratificació de l'acord, entre el Principat d'Andorra i la República de Corea,

intercanvi d'informació en matèria fiscal. Celebrem que s'hagi, es vagi ampliant aquesta xarxa d'acords, així que també com que ho faci en l'àmbit territorial en què aquests es van celebrant, i simplement instar el Govern que en la mesura del que sigui possible vagi estenent aquesta xarxa d'acords.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Grup Liberal, Sra. Judith Pallarés, teniu la paraula.

La Sra. Judith Pallarés:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, penso que tal com ja s'ha mencionat per part dels altres companys i tal com expressa la mateixa proposta de l'acord que ara es considera, des del 2009, el Principat ha signat un conjunt d'acords bilaterals similars amb la voluntat de donar resposta a les demandes internacionals de transparència de l'activitat financera i cooperació en l'àmbit de la lluita contra l'evasió fiscal.

Al nostre entendre, la present proposta d'acord amb la República de Corea respondria més a una necessitat interna pròpia d'engrandir la llista de convenis d'aquest àmbit que no pas a una extensió de les relacions econòmiques i polítiques entre ambdós països. Sense res a afegir a aquesta constatació, diré que l'anàlisi de la proposta d'aquest Acord entre el Govern del Principat d'Andorra i el Govern de la República de Corea per part, per a l'intercanvi d'informació en matèria fiscal, el nostre Grup Liberal considera que a grans trets s'emmarca dins d'uns models d'acord d'intercanvi d'informació fiscals establerts per l'OCDE actualment.

Pensem que l'articulat que avui es presenta a la Cambra, respecta els principis bàsics de subsidiarietat i de reciprocitat en la base els quals la part requeridora en aquest cas, la República de Corea, o/i Andorra només podrien demanar la informació que es pugui, per llei, obtenir amb facilitat. S'entén doncs que no es pot en cap cas sol·licitar informació que la norma interna o que les pràctiques administratives internes no permetin obtenir dins del propi territori.

També valorem favorablement que es reculli de forma simple i entenedora les garanties i procediments necessaris per tal de no incórrer en abusos per part dels signataris en cas de possibles mal entesos.

Per tant, i en base al comentat, el nostre Grup Liberal es manifesta favorable a aquest acord.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Grup Demòcrata, té la paraula el conseller Carles Enseñat.

El Sr. Carles Enseñat:

Gràcies Sr. síndic.

En primer lloc donar les gràcies als portaveus de SDP, PS i Liberal i fer-ho extensiu als grups parlamentaris que en formen part.

Ens segon lloc amb aquesta ratificació Andorra comptarà amb 23 acords d'intercanvi d'informació, signats i ratificats i un més signat i en espera de ratificació, fet que ja entra en la normalitat de la línia promoguda per l'OCDE.

Esperem també que aquesta llista vagi comentant d'acord amb el darrers esdeveniments amb matèria de lluita contra l'opacitat, l'evasió fiscal i a favor de la transparència i en línia amb les recomanacions dels diferents fòrums i organismes internacionals com són el G20 o l'OCDE, entre altres.

El nostre país vol bastir de manera decidida una imatge de país cooperador, solidari i transparent en matèria financera i fiscal.

Doncs la transparència i la cooperació són avui en dia els pilars que esperona el món occidental, a favor d'una economia globalitzada perquè les oportunitats socials i econòmiques tornin a fomentar la nostra societat i puguem així deixar enrere els efectes de la crisi que ens ha colpejat els darrers anys.

Així i com no pot ser d'una altra manera afermem que l'aplicació efectiva dels compromisos adquirits per part del Principat és un deure essencial per assolir tota credibilitat en aquesta matèria.

Per això confiem plenament amb la tasca del nostre Govern en aquest sentit a fi i efecte de seguir mantenint el Principat dins dels estàndards dels països seriosos i generadors de confiança arreu del món.

Per tot l'exposat, el Grup parlamentari Demòcrata, com no podria ser d'una altra manera, donarà ple suport a la ratificació de l'Acord amb Corea del sud.

Gràcies Sr. síndic

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció...

Bé, si ningú més desitja intervenir, i vist el manifestat i si ningú hi té cap objecció tampoc, proposo l'aprovació de la Proposta per assentiment.

Declaro aprovada la Proposta de ratificació.

Havent finalitzats els punts de l'ordre del dia i abans d'aixecar la sessió, us confirmo, us recordo, que vist el número de preguntes presentades pel proper Consell, i havent escoltat prèviament els parers dels diferents grups parlamentaris i del Govern al respecte, la sessió ordinària que estava prevista per aquesta tarda a les quatre, amb l'ordre del dia següent: Punt únic: Preguntes al Govern amb resposta oral, s'iniciarà aquest mateix matí a partir de les 12.00h del migdia.

S'aixeca la sessió.

(Són les 11.28h)

Diari de Sessions del Consell General

Dipòsit legal: And. 275/94
ISSN 1024-9052

Preu de l'exemplar: 1,20 €
Subscripcions: Tel. 877877